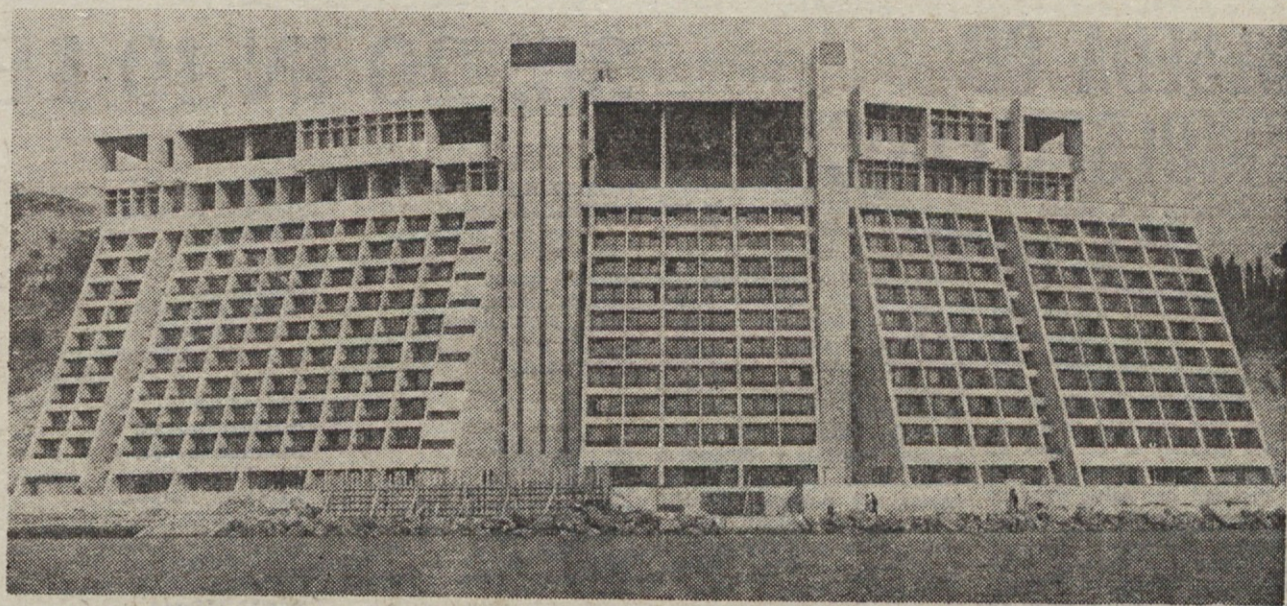

informator

glasilo delovne skupnosti • emona • ljubljana

10. april 1977 — praznična številka

GRAND HOTEL EMONA ODPRT — Portorož, 2. aprila — Danes smo v okviru proslav tridesetletnice Emone slovesno odprli Grand hotel Emona v hotelskem naselju Bernardin. Hotel ima 508 postelj in je praktično za letošnjo sezono že razprodan. Gre za hotel Clif ali Pečino po načrtu in zdaj hotel Emona, ki je visok 48 m, širok od 18 do 25 m (vrhni dve nadstropji), dolg pa 120 metrov. Ima 12 etaž, bazen pod streho v najvišjem nadstropju ter kotlovnico za ves Bernardin. Zgrajen je na 68 pilotih, ki so široki po 1,2 do 1,5 metra ter segajo navpično in poševno do devet metrov globoko. Prav ti piloti so, kot smo že večkrat poročali, precej podaljšali gradnjo tega hotelskega velikana, ki sodi med največje v naši republiki.

Nosilec vseh del je Gradis, toz Maribor, s sodelavci Slovenijales, IMP Ljubljana, Lesnina z Javorom iz Pivke in več deset drugih delovnih organizacij. Gradnja se je podražila za kakih 60 odstotkov od prvotnega proračuna 9 S milijard din 1972. leta.

V hotel so vgradili 16.000 kub. betona, 1.700 ton železa, več sto ton opeke, 12.000 kv. metrov stekla, nekaj 100 kilometrov električnih žic, vodovodnih in odvodnih cevi, 30.000 kv. metrov ometov, med njimi največ plastičnih, tako da v celoti tehtajo okoli 51.000 ton (!), kar je sicer neobičajen, vendar zelo zgovoren podatek.

V hotelu bo zaposlenih 110 do 128 delavcev (v sezoni), odprt pa bo (centralno ogrevanje) čez vse leto.

BESEDA OB 30-LETNICI EMONE

EMONINIH TRIDESET LET NENEHNE RASTI IN RAZVOJA

Franc Nebec,
generalni
direktor:

Prehrojena pot 30 let razvoja Emone je v vsem času spremljala vrsta dinamičnih dogodkov in bitk za raven dosedanje stopnje razvoja celotne delovne organizacije.

Danes 7000-članski delovni kolektiv je v 30 letih narasel iz tedaj komaj 28 zaposlenih. V vsem tem času je moral z relativno skromnimi osebnimi dohodki velik del sredstev izločati za razvoj, ki smo ga dosegli.

Zgradili smo celo vrsto novih prodajal, novih tovarn, skladišč, turističnih in hotelskih objektov, kar predstavlja danes vrednost preko 200 starih milijard dinarjev, s katerimi gospodarimo.

Celotnemu kolektivu moramo dati vse priznanje, ker se je vseskozi zavedal svoje neposredne vloge, ki mu jo je družba zaupala, t. j. preskrbovanje prebivalstva, proizvodnja hrane in vpliv na devizni priliv preko zunanje trgovine za izboljšanje naše devizne bilance.

Danes, ko gledamo prehrojeno 30-letno pot, je kolektiv Emone res lahko ponosen, da je ustvaril vse to, kar imamo. Emona se danes nahaja v Sloveniji, po Jugoslaviji in v svetu na 300 različnih krajih v najrazličnejših objektih. To je nedvomno rezultat dela in zavesti, ki jo je kolektiv za izpolnjevanje programiranih ciljev in razvojnih programov vedno spoštoval in opravljal.

Danes, ko praznujemo 30 Emonin let, se čutimo močne in sposobne, da bomo z ustvarjeno bazo, sprejetimi programi in cilji v naslednjih letih lahko storili še mnogo več. Naš razvoj bo hitrejši, še bolj dinamičen in za razvoj slovenskega gospodarstva nedvomno izredno pomemben.

Prepričani smo, da ga bomo izpolnili, ker se zavedamo, da gre pri tem za izredno pomembne razvojne procese, ki jih bomo lahko izpolnili s polno odgovornostjo in še boljše delom.

Zdaj, ko proslavljamo 30-letnico obstoja in razvoja našega delovnega kolektiva, bo minilo točno 27 let od zgodovinskega datuma 27. junija, ko je zvezna ljudska skupščina sprejela zakon o upravljanju v podjetjih.

Vzporedno z organsko rastjo naše delovne organizacije je raslo in se krepilo tudi delavsko samoupravljanje.

Ze avgusta 1950 leta je Emona, tedaj še Preharna, izvedla prve volitve in tako dobila svoj prvi delavski svet podjetja.

Simbolična izročitev ključev predsedniku tedanjega upravnega odbora je bila na slavnostni seji delavskega sveta 21. septembra 1950.

Vloga samoupravnih organov je bila iz leta v leto pomembnejša in se je večala, saj so prav ti sprejeli daljnosežen sklep o začetku razvoja samopostrežnih trgovin, kar ni samo spremenilo prvotne podobe podjetja, temveč je prineslo pravo revolucijo v načinu trgovanja.

Z uveljavitvijo ustavnih dopolnil in nove ustave v letih 1972–1974 ter z nastankom temeljnih organizacij združenega dela se je število

pri razvijanju in utrjevanju samoupravnih družbenih odnosov prešla 1974. leta od Zveze sindikatov Slovenije posebno Priznanje samoupravljalcem...

Trenutno so pred vsemi TOZD Emone in njenimi samoupravnimi organi pomembne naloge reorganizacije Emone in združevanje z drugimi delovnimi organizacijami v SOZD Emona ter s tem v zvezi tudi nova organizacija samoupravnih organov, ki jo bomo vskladili z določili zakona o združenem delu. Tako bodo zbori delavcev in samoupravni organi odigrali še odločilnejšo vlogo pri izpolnjevanju svojega poslanstva v samoupravni socialistični družbi, ki ga gradimo v naši državi.

V preteklem obdobju, zlasti pa v letih 1975, 1976 in letos doživljamo bistvene spremembe v našem družbenem in političnem življenju. Od sprememb v družbeno gospodarskih tokovih do novih rešitev v samoupravnem in družbenopolitičnem mehanizmu.

Vse spremembe, od načina plačevanja v blagovnem prometu, investicijske dejavnosti, zunanjetrgovinskega poslovanja, kratkoročno in srednjeročno planiranje v gospodarskih organizacijah, novi samoupravni odnosi, na temelju zakona o združenem delu do delegatskega sistema ter povezovanje v poslovne in interesne skupnosti na ravni republike in federacije, zahtevajo od članov ZK in ne samo od njih izredna prizadevanja v nešteti smereh. Od študija in razumevanja osnov družbenoekonomskih odnosov in procesov do ideološko političnega izpolnjevanja in izvajanja posameznih opredeljenih nalog na delovnem mestu in izven njega. Ob teh akcijah beležimo v našem kolektivu porast članstva ZK, uspešno reševanje postavljenih nalog in realizacijo naštetih gospodarsko političnih ukrepov. Jasno je, da sprejemanju in administrativnim izvajanjem določenih ukrepov mora predhod-

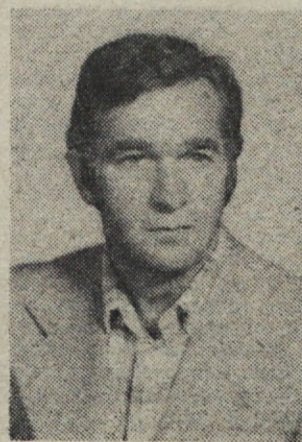
no in kasneje slediti prizadevanje vseh družbenih sil. Angažiranje pri realizaciji v kolektivu Emone lahko brez dilem ocenjujemo pozitivno. Naša skupna dolžnost je, da ob ugotovitvi, da smo sistem-

opravičiti ne samo v krogu nas samih, temveč tudi naproti družbi kot celoti.

Zato želim v imenu sveta in sekretariata ZK vsem članom kolektiva obilo uspehov pri nadaljnjem delu ter prijetna praznovanja ob 30-letnici Emone.

Na osnovi statutarnega dogovora o delovanju sindikatov smo tudi v TOZD EMONA organizirali 60 osnovnih organizacij, ki so na nivoju delovne organizacije povezane v konferenco kot enotno organizacijo.

Delavci organizirani v sindikalnih organizacijah sestavljamo skupaj z drugimi delovnimi ljudmi in občani, socialistično zvezo delovnega ljudstva, kot enotno fronto organiziranih socialističnih sil pod vodstvom ZK. Sindikalna konferenca v OZD EMO. NA deluje na osnovi delegatskih razmerij (en delegat iz osnovne organizacije) ter ima kot izvršilno telo 11-člansko predsedstvo. Nekatere večje temeljne organizacije kot so Maloprodaja, TV in ZT ima-

Inž. Miha Berčič, sekretar sveta ZK Emona

ski del nalog dokaj uspešno izpolnili, ne pozabljamo na konkretne vsakodnevne naloge. Če prebiramo zapiske samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij in sedimo na različnih sejah in sestankih, često manjkajo stvari, ki bi morale biti dnevne — medsebojni odnosi v kolektivu, produktivnost na delovnem mestu, delovna in samoupravna disciplina, organizacija dela, varčevanje, nagrajevanje po delu, izboljšave, itd.

Materialna osnova TOZD, ki je pogoj za dobre in urejene samoupravne in človeške odnose, razvoj in napredek, socialno varnost, ne moremo doseči samo s sistemskimi rešitvami, temveč z boljšim gospodarjenjem. Sicer so pa ta naša prizadevanja že našeta v stabilizacijskih programih, katere potegnemo na beli dan in obrišemo prah. Enako ob akciji »povečajmo produktivnost«.

V jubilejnim letu stojimo pred novo nalogo, preraščamo v SOZD, združujemo se v DO, odpiramo vrata novim članom. Postajamo organizacija z nalogami širšega družbenega pomena. Te naloge pa moramo z doslednim delom

Dušan Kink, predsednik predsedstva konference sindikata

jo v svojem sestavu več osnovnih sindikalnih organizacij.

Organiziranost in delovanje sindikata temelji po dogovoru na načelih razrednosti, neposrednosti, demokratičnosti, odgovornosti in javnosti.

Nadaljevanje na 2. strani

Inž. Jože Pentek, predsednik DSP

delavcev v samoupravnih organizacijah izredno povečalo.

V mesecu maju 1975. leta je bilo v samoupravnih telesih naše delovne organizacije že 1.660 delavcev ali vsak četrti zaposleni. O bistvenih odločitvah so se zaposleni odločali na zborih delavcev. Omenim naj, da je Emona za svoje izjemne dosežke

Vaše zaupanje – naše zadovoljstvo

Emona za vse, vselej in vsepovsod

BESEDA OB TRIDESETLETNICI

Nadaljevanje s 1. strani

Osnovne sindikalne organizacije usmerjajo svoje delovanje na vsa področja življenjskih in delovnih interesov delavcev in na vse ravni samoupravne in družbenopolitične organiziranosti, kar pomeni, da ni področja v združenem delu, kjer sindikat ne bi deloval pa naj si bo tako ali drugače pomembno.

Pretežni del nalog sloni na osnovnih sindikalnih organizacijah, konferenca pa ima predvsem nalogo vzpodbujanja, usklajevanja in pospeševanja ter nudenja pomoči pri reševanju nalog. Aktivnost in zagnanost osnovnih sindikalnih organizacij je v zadnjih letih neprimerno večja kot je bila nekaj let nazaj, tako da sta porasli ugled in vloga zveze sindikatov.

Nisem prepričan, da nam je bilo vse delavce moč informirati o delovanju posamezne OOS. Vem pa, da je bilo to nujno, ker se oblike in metode dela med posameznimi organizacijami razlikujejo. Bolj uspešne pri izvajanju nalog so predvsem tiste organizacije, kjer je večje sodelovanje z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami, poslovnimi organi.

Večja akcijska moč sindikatov se odraža tudi povsod tam, kjer so pravilno organizirali sindikalne skupine. Sindikalnih skupin je v Emoni okoli 350. Nekatere so res zaenkrat samo na papirju, druge pa kjer so razumeli, ter našli smisel in vsebino dela pa mnogo lažje in hitreje rešujejo vprašanja, ki se vsakodnevno pojavljajo v različnih delovnih sredinah.

V letu 1976 so bili sindikati v osnovnih organizacijah zadolženi — oziroma so bili nosilci razprav o zakonu o združenem delu. Ko smo pregledali, kako so razprave potekale, smo ugotovili, da je pretežni del organizacij naloge resno opravil. Nekaj organizacij pa je to nalogo vzelo za nepomembno ter razpravo obšlo.

Ni moj namen naštevati posameznih izvršenih ali neopravljenih nalog, ker bi bi-

lo tega veliko, pač pa bi rad opozoril na to, da je večina delavcev v sindikalnih organizacijah zelo aktivnih, ko obravnavamo zadeve s področja osebnih dohodkov in družbenega standarda, manj pa takrat, ko se obravnava celotna gospodarska problematika, kar pomeni, da se še vedno premalo zavedamo svojega položaja v združenem delu, t.j., da predstavljamo ustvarjanje dohodka in delitev zaključno celoto. Takšno gledanje je pripisati preozki družbenoekonomski razglednosti nas vseh.

Pri nadaljnjem delu je naloga sindikata, da posveti večjo pozornost družbenoekonomski vzgoji, kar menim, da je v tesni povezavi z najbolj odgovorno obvezo, t.j., da uresničujemo zadane naloge, ki nam jih določa zakon o združenem delu. Osnovni pogoj za izpeljavo novih odnosov je uresničevanje družbene zahteve, po kateri mora biti sodelovanje med temeljnimi organizacijami urejeno tako, da zagotovi enakovreden položaj vsaki temeljni organizaciji.

Pomemben dejavnik integracije združenega dela in dohodkovnega povezovanja je samoupravno sporazumevanje. Sprejete samoupravne sporazume nastale na objektivni podlagi moramo imeti kot jamstvo za uspešno uresničevanje prevzetih pravic in obveznosti. Vsem delavcem je v OZD Emona znano, da se že nekaj mesecev pripravljamo na sprejem samoupravnega sporazuma in referendum o združitvi v SOZD. Ne oziraje se na to, da na ledini, ki jo orjemo, prihajamo do problemov, ki niso enostavni, sem mnenja, da je strokovna komisija, ki dela na osnutku samoupravnega sporazuma, dolgo in naporno delo uspešno opravila.

Prav ob 30-letnici delovne organizacije Emona, ki je nastajala po zakonu iz malega raste velikom, nas čaka ob praznovanju tako pomembnega jubileja tudi obilo nalog, ki bodo v mnogočem vplivale tudi na to, kakšen bo naš prihodnji jubilej.

TOZD POLJEDELSTVO—GO-VEDOREJA DOMZALE

20 let:

BENKO Ignac,
KOTAR Anton,
GJERGJEK Stefan,
RUMIČ Peter,
ZORC Matija

10 let:

BEGIČ Zahid,
BOKAL Silvo,
GROZNIK Jože,
KARAJKOVIC Amalija,
KAZIČ Husnija,
KENDIČ Derviš,
SMOLEJ Marjan.

TOZD PRASICEREJA 8 IHAN

10 let:

HOZJAN Slavica,
MERIČ Terezija,
MERIČ Evgen,
SUHOREPEC Franc.

TOZD TOVARNA MOČNIH KRMIL

20 let:

BESTER Marija,
KNAFELC Jože,
KOREZ Jože,
REBERSEK Marija.

10 let:

HOČEVAR Martin,
KRAJACIČ Anton,
LOŽAR Janez,
PIVAC Ramo,
ŽNIDARIČ Lojze.

TOZD KMETIJSKA KOOPERACIJA

20 let:

PERC Karel

TOZD MESNA INDUSTRIJA

30 let:

SEŠKO Anton,
VINTAR Stane.

20 let:

HUBEJ Sidonija,
LEŠNJAK Alojz,
NOGRASEK Janez,
NUHANOVIC Anka,
PERSAK Stanko.

10 let:

ČOK Martina,
DOBLEKAR Marjan,
HOČEVAR Jože,
JANEŽIČ Franc,
JURCA Jožica,
KOLENC Alojz,
KOZLOVIČ Nevenka,
KRNAJSKI Pavle,
PAVLIHA Leon,
VODNIK Franc,
ZUPAN Sonja,
PENE Sonja.

TOZD ZUNANJA TRGOVINA

20 let:

TRGOVAC Ira

10 let:

BRKLJACIČ Ema,
CIMPERMAN Ivan,
ČERNIVEC Alenka,
DOBRE Breda,
DOLINAR Andrej,
EINSPILER Jožica,
GLAVAN Marija,
GRAMC Marija,
GRIZON Jože,
HABBE Otmar,
LUSTREK Andrej,
MOLAN Anton,
OPSENICA Anka,
PETRIČIČ Katarina,
PORENTA Dragica,
TISIČ Agata,
TONY-ROM Irena,
VEROVSEK Jurij,
ŽIVKOVIČ Nada.

TOZD TRGOVINA

30 let:

NA VELIKO
MILAVEC Franc,
Milavec Franc,
MUROVEC EVGEN,

PETERKA ERNA, SEVSEK Davorin, TOME Alojz.

20 let:

FEFER Albin,
GLUHAK Stanislav,
MEKE Martin,
ŽNIDARIČ Franc.

10 let:

CIGAN Jožica,
DOLENC Stefan,
KOKALJ Marija,
KRANJC Stjepka,
KURENT Marjan,
LAKNER Cvetka,
LESKOVAR Stjepan,
MORINA Djemalj,
OMAHEN Milan,
PANIČ Milorad,
PISLER Stane,
POŽAR Martin,
PRIMOŽIČ Jožica,
REMSKAR Milan,
SKLEPIČ Franjo,
SKORJA Marija,
SOBAN Vjekoslav,
REPANSEK Janez,
VUKOVIČ Drago,
ŽNIDARIČ Leopold.

TOZD MALOPRODAJA

20 let:

GRUDEN Frančiška,
KRHIN Nežka,
KURENT Amalija,
LEŠJAK Marija,
LUNDER Marija.

10 let:

BAKOVIČ Nedeljka,
BAŠA Vida,
BENEDIČIČ Cilka,
BENET Alojzija,
BILOSLAVO Marjeta,
BONIN Vilma,
BRAJNIK Antonija,
BRANC Frančiška,
BRANC Marija,
BREGAR Silva,
BRODAR Zdenka,
BUH Anica,
ČEBULEC Alma,
ČEPELJNIK Jadranka,
ČUK Marija,
DERSTVENSEK Marija,
DRAGAN Anton,
DUBROVIČ Bernarda,
ERKER Jakob,
FERKULJ Ana,
FINC Jože,
FURLAN Bruno,
FURLAN Zmaga,
GRAHEK Antonija,
GLADOVIČ Marija,
GLADOVIČ Tomo,
GODEC Angelca,
GRILC Frančiška,
GREGORI Milena,
GUNJAC Cvetka,
GUNJAC Nadja,
HERAK Janez,
HERVATIN Dea,
HRIBLJAN Veronika,
HRVATIN Silva,
JAKLIČ Kobiljka,
KALIŠNIK Stefanija,
KILIBARDA Hermina,
KLEMENČIČ Majda,
KOBILSEK Terezija,
KODER Margareta,
KRALJIČ Jolanda,
KRASOVEC Anica,
KUKAVICA Marija,
KURTOVIČ Vida,
LENKO Terezija,
LEŠNIK Radica,
LOZEJ Marija,
LUPSE Angela,
MAZOVEC Ivanka,
MEVLJA Ida,
MOČNIK Bronislava,
NATLACEN Ana,
NUSSDORFER Janez,
OMAN Vida,
OBRENOVIČ Pavla,
ORLIČ Ivan,
OTOCAN Marija,
PATERNOSTER Ivanka,
PAPEŽ Erika,
PAVSIČ Ana,
PIRJEVEC Frančiška,
PIRJEVEC Adela,
PIBERNIK Apolonija,
PODBRSCEK Lilijana,
PODGORSEK Marija,
POVSE Miroslava,

RAZEN Marcel,
ROBIČ Julijana,
ROZINA Katinka,
ROZMAN Viktorija,
SINUR Magda,
SNEDEC Janez,
STOPAR Anica,
SULIČ Olga,
SVETE Frančiška,
SAVER Marija,
SLAPAR Rozi,
SKODNIK Irena,
SKULJ Fani,
TAVCAR Majda,
TOLAR Amalija,
TOMSIČ Marta,
UCAKAR Silva,
URAS Berta,
VERC Marija,
VOLK Ana,
VOLK Danica,
WINKLER Gizela,
ZUPAN Jože.

TOZD TRGOVSKI OBRAT KOPER

20 let:

JAZBEC Milena,
LAZAR Jože,
VIDERGAR Milena.

10 let:

ČIČ Silvestra,
KLINEC Miloš,
KOREN Angela,
KOREN Marjo,
ROSETO MARJO,
TOMINC Franc,
VOLK Magda.

TOZD SUPERMARKET LJUBLJANA

10 let:

DROLČ Ljudmila,
ISTENIČ Ivka,
KAFOL Ana,
OMAHEN Ivanka,
TRČEK Jakob.

TOZD PEKARNA CENTER,

20 let:

HRASTOVSEK Ela,
PIRNAT Vera.

10 let:

ERZEN Anton,
KLEMENČIČ Ivanka,
LAVRINC Stjepka,
SEKULIČ Marija,
SERBEC Franc,
SKOBERINA Jožefa,
VANGOS Herbert,
ZALAR Stjepka.

TOZD ILIRIJA, ILIRSKA BISTRICA

20 let:

GETIN Darij,
ISKRA Irena,
VALENCIČ Ljudmila,
VICIČ Stanislav.

10 let:

COTAR Silva,
ISKRA Ivanka,
KRIZMAN Lucija,
SPETIČ Danilo,
TOMAŽIČ Milka,
URBANČIČ Silvestra,
URB Vida,
VALENCIČ Ljubica.

TOZD HOTEL SLON,

30 let:

BERNARDI Zora,
OGRIZEK Danica,
JANZELJ Miha.

10 let:

UNUČIČ Boris

TOZD HOTEL SLAVIJA,

10 let:

DAMJAN Zdenka,
HANZIČ Jožefa,
KOCI Jelka,
LEVAR Majda,
URŠNIK Sonja.

TOZD HOTEL EVROPA,

30 let:

HROVATIČ stanko

10 let:

KOŠEC Karolina,
PODPEČAN Terezija,
TOZD HOTEL RIVIERA

10 let:

KUZMIČ Helena

TOZD HOTEL RIVIERA,

10 let:

GASPERSIČ Simon

TOZD ZDRAVILISCE CATESKE TOPLICE

10 let:

ČORKOVIČ Spasa,
HOTKO Anton,
KOLAR Ana,
OGORELC Anton,
PINTERIČ Marija,
TOMSE Marija.

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

10 let:

AVSEC Jože,
BLAHA Miran,
PIRC Marija-Danica,
VERES Jožica,
ZVERZINA Nada.

KRAŠKI PRŠUT IN TERAN

Kmet kooperant pršutarne Lokev Viktor Širca, ima v lepo urejeni sušilnici pod streho, ki ima kot novost predpisan poseben vhod (stopnice), v vasi Godne pri Tomaju 4000 pršutov.

»Je kar v redu, sem zadovoljen. No, če bi bilo kaj bolje plačano (po kilogramu), ne bi imel nič proti«, pravi malce šegavo. Čez čas imamo že nov obisk vaškega funkcionarja, ki je po hitrem postopku zvedel, da so pri njem na obisku Ljubljanci. Zaradi ceste in asfalta je prišel, če bi tudi mi lahko dali kaj zraven.

Gospodar Širca ima po 3000 S din od kosa pršuta, kar mu na mesec priširi in toliko tisoč kosih znesa okroglih 130.000 S din. Veliko ni, se pa tudi nekaj pozna, meni, ko nam ob lepo narezanem pršutu naliva domači teran, lasten pridlek. Kar dobro se dopolnjujeta ob svežem domačem kruhu.

E-PRESS

III. TEKMOVANJE BLAGAJNIČARK

V počastitev dneva Emone, bo tudi letos izo-tekmovalke v hitrosti prepisovanja treh testov po predlogi, ki jih bodo tekmovalke prejele na tekmovalju.

● temovanje v hitrosti obračuna prodanega blaga. V ta namen bodo tekmovalke prejele 15 različnih artiklov, nameščenih v nakupovalnem vozičku in opravile celotno prodajo in plačilo blaga.

Za tekmovalke bodo uporabljale blagajne znamke HUGIN, ANGER in NCR, glede na to, na kakšni blagajni sicer opravljajo svoje delo v trgovini.

Tekmovalke bodo v dveh disciplinah. Ocenjevala se bo hitrost odčitavanja postavk z zaključnim saldonom. Tekmovalka, ki bo pogrešila v točnosti, bo avtomatično diskvalificirana in se je ne bo ocenjevalo.

Tekmovalke bo v Kersnikovi ul. 2 ob 8. uri.

Vse tekmovalke bodo prejele častne diplome za udeležbo na III. tekmovalju blagajničark. Zmagovalka pa razen diplom z navedbo rezultata, še vrednostne bone, in sicer: I. uvrščena 1000, II. uvrščena 700, III. uvrščena pa 500 din.

Nagrade bodo podeljene na dan tekmovalja.

KER JE TO ŽE III. TEKMOVANJE IN POMENI UVELJAVITEV DELOVNEGA MESTA BLAGAJNIČARK, VABIMO K ČIMVEČJI UDELEŽBI!

Organizator tekmovalja:
MILICA ZUPANČIČ

zlati merkur podeljen emoni 1976

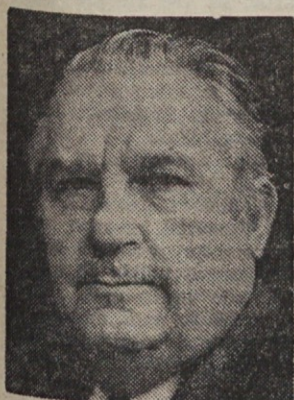
Vaše zaupanje – naše zadovoljstvo

Emona za vse, vselej in vsepovsod

ČESTITALI SO NAM – ČESTITALI SO NAM – ČESTITALI SO NAM – ČESTITALI SO NAM

ROMAN ALBREHT, podpredsednik IS SR Slovenije in predsednik komiteja skupščine SFRJ za spremljanje in uresničevanje zakona o združenem delu

Delavke in delavci združenega dela Emona,

Ob tridesetletnici organizacije združenega dela Emona iskreno čestitam vsem vam, delavkam in delavcem, ki sedaj združujete svoje delo v njej, kot vsem tistim delavkam in delavcem, ki so svoje delo združevali v njej skozi tridesetletno obdobje.

Posebej bi rad čestital vsem vam, ki z jubilejem združenega dela Emona slavite svoj osebni jubilej, tridesetletnico od kar združujete svoje delo z delom drugih delavcev v tej organizaciji.

Razumite to čestitko tudi kot skromen izraz hvalečnosti in priznanja vašemu delu, saj ste s svojim tekočim delom skozi polna tridesetletja ustvarjali tudi sedanje materialne temelje združenega dela Emona, oblikovali delovne in poslovne izkušnje in znanja ter si z rezultati svojega dela kovali zaslužen delovni, gospodarski, poslovni in družbeni ugled, doma in po svetu.

Vsak med vami je s svojim fizičnim in umskim delom, z rezultati svojih in združenih napo-

rov v bitki za čim bolj učinkovito in produktivno delo in čim bolj uspešno in koristno gospodarjenje ugradili del sebe, svojega dela in nemale neodpovedovanja za lepši jutri v tisto, kar danes tvori delovno, proizvodno, ustvarjalno in poslovno podlago in življenjsko silo združenega dela Emona.

Tovariško vam želim, da bi tudi v bodoče vaše delo plodilo dobre sadove, še več in še boljše kot doslej.

Iskreno rečeno, to ni samo v ljudnostna želja, ampak tudi tovariški nasvet.

Združeno delo Emona ima namreč vse pogoje za vsestranski napredek in za to, da v bodoče dela še uspešnejše, da ustvarja še večje sadove.

Imate, za naše sedanje razmere sorazmerno razvite materialne in druge pogoje.

Toda, mnogo pomembnejše se mi v tem trenutku zdi, da ste v svojih materialno ekonomskih in družbeno ekonomskih usmeritvah znali prav prisluhniti zahtevam našega družbenega in gospodarskega razvoja in da ste že izoblikovali mnoge zametke takega razvoja.

Želim, da bi na teh zasnovah delali naprej in jih razvili.

Mislim na to, da gradite svoje združeno delo na spoznanju, da tvorita proizvodno delo in delo v trgovini komplementarno celoto dela na istih proizvodnih in uslugah in da je to delo lahko uspešno samo, če je dohodkovno povezano in soodvisno, po načelih skupnega prihodka in če ga vodi skupni cilj: čim uspešnejše zadovoljevanje potreb delovnih ljudi.

Mislim na to, da gradite svoje delo na spoznanju, da združeno delo ne prenese družbenega odtujevanja in monopolnega podrejanja v nobeni obliki in da na tem spoznanju posredujete pot vse večjemu številu proizvajalcev na vse trge, na katerih ste prisotni, da se povezuje in združuje delo s številnimi proizvajalci širom po naši ožji in širši domovini in da ste svoje dejavnosti, od proizvodnje naprej razvili širom po naši domovini in izven njenih meja, veliko zlasti v deželah tretjega sveta.

In končno, mislim na vaša prizadevanja pri preobrazbi združenega dela Emona v sodobno samoupravno organizacijo združenega dela. Od preobrazbe družbeno ekonomskih osnov, na katerih združujete svoje delo in na katerih združujete združeno delo Emona z združenim delom v drugih organizacijah združenega dela, je odvisen vaš nadaljnji razvoj, družben položaj vsakega med vami in če hočete, tista družbena sreča, ki ima svoje korene v enakopravnih, svobodnih odnosih med ljudmi, kjer se skupne odločitve grade sporazumno ob medsebojnem spoštovanju in odgovornosti in kjer je osebno prisvajanje odvisno od rezultatov skupnega dela in od osebnega delovnega prispevka vsakogar k tem rezultatom.

Zato vam še posebej želim, da bi se v to preobrazbo čim bolj ustvarjalno zagrizli. Od tega, kako boste znali izoblikovati osnove svojih bodočih odnosov, bo odvisen družbeni položaj vas samih in odnosov med vami. Vsi pa dobro vemo, da je od tega odvisno kako boste delali in kolikšni bodo plodovi vašega dela.

Iskreno vam želim najboljše uspehe in veliko osebne sreče in zadovoljstva.

Roman Albreht

Ljubljana, dne 25. marec 1977

ANDREJ VERBIČ, predsednik gospodarske zbornice SR Slovenije

Pridružujem se praznovanju 30-letnice obstoja, dela, nenehne rasti in razvoja Emona z iskreno željo, da v prihodnosti nadaljuje svoj razvoj z enakimi koraki, enako uspešno in predvsem, da bo v svojem delovanju dosegla še boljše delovne rezultate.

Ocenjevati pretečeno obdobje je sila težko, tega tudi ni mogoče na ta način, da bi izpostavili le posamezne rezultate. Namreč Emona je vgrajena v cel sklop našega življenja od tega, da se veliko število delovnih ljudi in občanov iz dneva v dan srečuje s to hišo v dejavnosti trgovine in je tako soočena z vsakdanjo oceno, do tega, da posreduje svoje usluge velikemu številu domačih in tujih turistov in slednjič do tega, da izrazito pomaga s

spodobnostjo prispevati v razvoj in napredek tudi v tista področja, ki so ali pa še danes veljajo za nerazvita. Končno je Emona prisotna v našem gospodarskem utripu tudi z načinom svojega dela.

V teh 30. letih je Emona izjemno prispevala k spoznavanju stopnje razvoja našega gospodarstva v svetu, hkrati pa prispevala utrditi ugled naših organizacij združenega dela med partnerji širom sveta. To svoje poslanstvo bo morala opraviti tudi v bodoče, nadaljevati bo morala s svojo usmeritvijo povezovanja v svetu, še posebej pa sodelovanja v deželah v razvoju.

To seveda predstavlja veliko odgovornost za vse, ki združujejo svoje delo v Emoni, da bodo nenehno bdeli nad njenim razvojem in zagotavljali s svojim ravnanjem tako samoupravno organiziranost, ki bo omogočala sproščanje vseh pobud in resnično odločanje o novih pobudah za razvoj.

To je toliko pomembnejše predvsem zaradi tega, ker se na primeru Emona ogledujejo tudi druge organizacije združenega dela, tako glede poslovnosti in odnosov kot organiziranosti medsebojne dohodkovne povezanosti.

Prepričan sem, da boste v prihodnje nadaljevali s tako tradicijo dela in organiziranja, prepričan, da boste v prihodnje dosegli še večje uspehe in rezultate pri svojem delu.

STONE KOVIČ, dipl. ing. predsednik skupščine mesta Ljubljane

Vsem članom delovne skupnosti Emona ob 30. letnici delovnih uspehov iskreno čestitam. Ob tem jubileju vas želim opozoriti na pomembno vlogo vaše delovne organizacije v gospodarskem razvoju Ljubljane.

Družbeni plan razvoja Ljubljane za obdobje 1976–1980 na področju trgovine, uvršča med prednostne naloge organiziranost tržišča in hitrejšo prilagajanje izbora blaga potrebam potrošnikov. Trgovina naj se iz organizatorja prodaje in oskrbovalca tržišča razvija v smeri večjega povezovanja z neposredno proizvodnjo. Samouprava naj bo načelo za združevanje dela in sredstev na dohodkovnih odnosih zlasti s proizvajalnimi organizacijami ob skupnem programiranju in pospeševanju razvoja proizvodnje in blagovnega prometa. Racionalna preskrba z reprodukcijskim materialom, povečanje blagovnih rezerv in skupne naložbe v modernizacijo in širitev zmogljivosti morajo biti naloge vašega razvoja.

V srednjeročnem planu razvoja Ljubljane, smo zapisali naj trgovina na debelo in na drobno širi svoje zmogljivosti v skladu s programi opredeljenimi na dohodkovni osnovi in skrbi za zadovoljitev potreb Ljubljane. Investicije naj bodo namenjene zlasti gradnji novih prodajnih prostorov trgovine na drobno. Zunanja trgovina naj se usmeri pretežno v izvoz in opravljanje celovitih inženiring poslov za tuje naročnike.

Da bi izboljšali preskrbo občanov Ljubljane s kmetijskimi živilskimi pridelki, smo skupno sprejeli družbeni dogovor o organiziranosti proizvodnji in preskrbi Ljubljane s kmetijskimi prehrabeniimi proizvodi, katerega podpisnik je tudi vaša delovna organizacija. Z vašo proizvodnjo, ki predstavlja okoli 20 odst. potreb konzumnega mleka, 25 odst. potrebnih količin mesa in s tem, da razpolagate s 50 odst. hladilniških kapacitet v Ljubljani ter 1/3 skladiščnih kapacitet, pokrivata pomemben delež v preskrbi naših občanov in obenem omogočate tudi vzdrževanje potrebnih blagovnih rezerv za nemo-teno oskrbo Ljubljane. Pomembna so tudi vaša prizadevanja za izgradnjo novih samopostrežnih trgovin v novih stanovanjskih soseskah kot npr. v Stepanjskem naselju, Kosezah, itd...

Dosedanji vaši uspehi pri povezovanju živilske industrije in primarne proizvodnje s trgovino na osnovi združevanja dela in sredstev so vidni, zato menim, da boste s povezovanjem delovnih organizacij na teh področjih smelo nadaljevali. Ne gre prezreti tudi vaših

prizadevanj in določenih uspehov na področju zunanje trgovinske menjave, kot tudi širokega posega v turistično dejavnost. Zato ob 30. letnici vašega dela želim delovnemu kolektivu še veliko uspehov, uspešno izpolnjevanje sprejetih nalog in programov ter učinkovito vključevanje v nadaljnji razvoj mesta Ljubljane.

♦♦♦♦♦

Praznovanje tako visokega jubileja, kot je 30-letnica obstoja in delovanja neke delovne organizacije, je prav gotovo najprimernejši trenutek za čestitke in da izrečemo najboljše želje za njen procvit in uspešen razvoj tudi za naprej. To je tudi priložnost, da ugotovimo pravilnost poslovne usmeritve in možnost za oceno uspešnosti poslovanja in razvoja.

6500-članski kolektiv Emona, ki je 30 let ustvarjal in vlagal ogromne napore, se prav gotovo lahko s ponosom ozira na prehojeno pot in lahko mirno in odločno ugotovi, da je bila njegova poslovna usmeritev pravilna in tudi zelo uspešna. Tako usmeritev so potrdila ne samo ustavna načela, temveč in predvsem določila zakona o združenem delu. V skladu s temi načeli je Emona na osnovi združevanja dela in sredstev ter dohodkovnih odnosov tržarala in odprla razvojno pot, ki bo lahko vzgled za družbeno in ekonomsko preobrazbo našega gospodarstva, saj je v treh desetletjih uspela dohodkovno povezati proizvodnjo s predelavo in trgovino ter drugimi storitvenimi dejavnostmi.

Hvale vredna je tudi pozornost, ki jo Emona posveča razvoju turizma, saj na tem področju dela blizu 1400 njenih delavcev. Uspehi te usmeritve se kažejo širom vse Slovenije, k čemu je pripomogla tako turistična agencija Globtour,

MIŁOS SULIN, predsednik komiteja IS SRS za turizem

še prav posebno pa turistični objekti, od katerih je na kompleks Bernardina, ki je po svoji zamisli in delovanju edinstven, kolektiv Emona lahko še posebej ponosen. Odprtje novega Grand hotela Emona v sklopu Bernardina pa daje praznovanju visokega jubileja še poseben poudarek. To je nova delovna zmaga na turističnem področju, za kar zasluži kolektiv še dodatno priznanje.

Težko je v nekaj vrstah izreči dostojno priznanje in izraziti vse spremeljajoče občutke ob pomembnem praznovanju tistim, ki so dolga leta ustvarjali, se trudili in uspevali, da so dosegli svoje cilje. Zato naj mi bo dovoljeno, da na koncu še enkrat izrazim kolektivno svoje občudovanje, iskrene čestitke in predvsem najboljše želje za uspešno poslovanje tudi v bodočnosti.

30 LET ZVESTOBE DELOVNEMU KOLEKTIVU

Danica Ogrizek je samostojni knjigovodja za osebne dohodke v hotelu Slon v Ljubljani. Je prava Ljubljanka, doma iz strogega centra mesta. Njena prva zaposlitev je bila leta 1947 v Slonu. Najprej je delala kot kontrolor natakarskih blokov, zatem na planu in kalkulacijah, sedaj pa že 20. leto ureja osebne dohodke zaposlenih v TOZD hotela Slon.

Krepko skriva svoja leta in ji človek nikoli nebi prisodil, da ima že 24 let starega sina. »Prepozno, veliko prepozno sem se zaposlila po vojni. Še pet let mi manjka do upokojitve«, je povedala z nasmehom v očeh, čeprav se je vse dopoldne ubadala s številkami, med katerimi ne sme biti nobene napake. In kot vse naše poročene žene ima tudi Danica več poklicev, tega na delovnem mestu in preostale doma: mati, žena in gospodinja.

Stane Virant, poslovodja poslovalnice v Ljubljani, Kidričeva 5, se je rodil 1921. v Sevnici pri Zidanem mostu. V rani mladosti, star komaj 11 let, je ostal brez staršev. Bolj po sili razmer kot po svoji volji se je v Sevnici izučil za mesarja. Ime je dobrega mojstra, kot oče mu je bil, nam je zagotovil in uspeh je bil tu. Ščasnoma je vzljubil svoj poklic in dosegel visoko kvalifikacijo.

V tej poslovalnici je zaposlen že od 1959. leta. Za najtežje obdobje trdi, da je bilo v letih 1960/63, ko so premagovali začetne težave, za najprijetnejše pa od leta 1971 naprej, ko so pod vodstvom direktorja Godca morali prenašati največje obremenitve, ki jim je kot dober gospodar prepustil vso pobudo: dal proste roke, ter jim hkrati naložil vso odgovornost.

Miha Janželj je doma iz vasice Kot pri Igru. V hotelu Slon v Ljubljani se je zaposlil 1939. leta kot kletar, kjer je delal do izbruha druge svetovne vojne, ko je mo-

ral v vojsko. Med vojno je nekaj časa delal v graščini na Igu pri Palmetu, po končani vojni pa se je leta 1947 ponovno zaposlil v hotelu Slon, zopet kot kletar. Miha je klenega zdravja, saj se skoro ne spomni, da bi bil kdaj bolan.

Obiskali smo ga v kleti, kjer ima prav vzorno urejeno vso zalogo pijač, od Laškega rizlinga »Kalvarija« letnik 71 do francoskega šampanjca »Moët Chandon« in najdražjega »Dom Perignon«, za katerega pravi, da stane steklenica veliko nad 1.000 din, a ga kljub temu od francoskih vin največ prodaja.

V kleti, kjer se temperatura nikoli ne dvigne nad 11 stopinj Celzija, dela Miha pridno kljub temu, da si je že krepko naložil svoj osmi križ. Do upokojitve mu manjkata še dve leti.

Zora Bernardi, prava Ljubljanka, je v hotelu Slon zaposlena od decembra 1946. leta. Ze dobrih trideset let dela kot blagajničarka in točalka v kavarni. Prišla je kot mlado dekle in se je med tem časom tudi poročila. Meni, da se za gostinsko stroko, če bi lahko zavrtela čas nazaj, ne bi nikoli odločila. Tedaj leta 1946 pač ni imela nobene izbire, gostinskih delavcev pa je tako kot tudi danes primanjkovalo.

Spominja se časov, ko so bile kavarne bolj mirne, gostje bolj tihi, ansambel je v kavarni zvečer igral koncertno in operetno glasbo. Sedaj, pravi, ko se zvečer vrne domov, se ji dozdeva tišina bolj glasna — po moderni muziki, ki jo posluša ves večer. Trdi, da ne vključiti niti radia. Pa še to nam je povedala — v gostinstvu delajo tudi ob sobotah, nedeljah in praznikih. Ja, če bi...

Franc Milavec, skladiščnik alkoholnih in brezalkoholnih pijač na Šmartinski cesti, se je rodil kot kmečki sin v Tomišlju na Notranjskem v času, ko je pričela divjati prva svetovna vojna. Občutil je tudi posledice druge vojne, ko so vas leta 1942 obkolili Italijani, ga uklenili in odpeljali v taborišče na Rab. Ker je aktivno sodeloval v NOB, so ga kasneje zaprli tudi domobranci. Uspešno mu je ilegalno oditi prek tedanje meje na Gorenjsko v Kranj, kjer je takoj po osvoboditvi stopil v JA. Po demobilizaciji leta 1947 se je zaposlil v Navodu oziroma kasneje v Prehrani, v kateri si je pridobil tudi kvalifikacijo delavca v trgovski stroki. Pravi, da je star dovolj, le nekaj malega delovne dobe mu še manjka do upokojitve.

Alojz Tome je doma iz Zaloga pri Škofljici. Kot 18-letni kmečki sin je prišel v Ljubljano, kjer je s konjem razvažal blago pri tedanjem ljubljanskem konzumu. Ker se mu je teže ponesrečil brat, je zapustil delo v mestu in se vrnil domov na kmetijo.

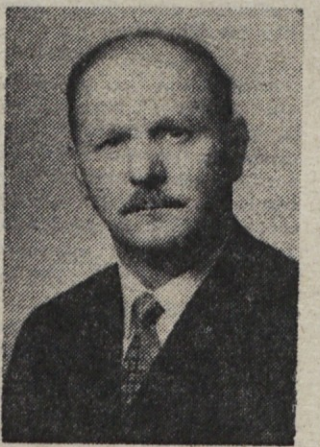
Leta 1942 so ga italijanski okupatorji odpeljali v internacijo v Padovo. Po kapitulaciji Italije se je vrnil domov in odšel v partizane, v Cankarjevo brigado. Še istega leta so ga v okolici Žužemberka ujeli Nemci in ga odpeljali na prisilno delo v Nemčijo, odkoder se je konec maja 1945 vrnil domov in se leta 1946 zaposlil kot priučen transportni delavec pri Navodu, kasneje Prehrani. Pravi, da se bo letos kot upokojenec vrnil domov na kmetijo k bratu, ki zaradi stare nesreče težko kmetuje in rabi pomoč.

Evgen Murovec se je rodil kmalu po prvi svetovni vojni v Szentjanžu na Dolenjskem. Star komaj 16 let je prišel v Ljubljano s trebuhom za kruhom in se zaposlil pri zasebnikih. Spomladi 1945 je stopil v brigado Ivana Cankarja. Po osvoboditvi je ostal v KNOJ do leta 1947, ko se je zaposlil v Prehrani.

V skladišču na Titovi cesti je delal 10 let, kasneje je delal v prazarni in nazadnje v regalnem skladišču kot vodja komisijonarjev. V Emoni si je pridobil polkvalifikacijo za trgovsko stroko.

Najbolj je bil zadovoljen, ko mu je uspelo s pomočjo Emona, da se je vselil v svojo vrstno hišico. Čez dobre tri leta se bo, kot pravi, vpisal v klub upokojenecv Emona.

Anton Šeško, zaposlen v točilnici masti v TOZD Mesna industrija v Zalogu, doma s Turjaka pri Velikih Laščah, je kot 16-letni fant prišel 1936. leta v Ljubljano in se pri mojstru Koprivcu na Vi-

dovdanski cesti izučil za mesarja. Tiste čase pač ni mogel izbirati. Zelo rad bi se šolal. Oče je sicer povprašal pri salezijancih na Rudniku, a žal ni bilo mogoče. Za šolanje bi moral odšteti na mesec po 600 dinarjev. Tako je postal mesar.

Do 1943. leta je še delal, potem je mesa zmanjkalo. Na mesec je zaslužil 200 lir, stanovanje in hrano. V ilustracijo naj povemo, da je stala steklenica vina »kianterica« kar 400 lir.

Zaposlil se je pri železnici in se usposobil za premikača. Kmalu, že 1944. leta, so ga Nemci odpeljali v Nemčijo, od koder se je tik pred osvoboditvijo peš vrnil domov. Do 46. leta je še delal pri železnici, nato pa se je zaposlil v svoji stroki v mestni klavnici. Delo je ostalo isto, menjala so se le imena podjetij — Živinopromet, Gruda, Mesar, itd.

Sedaj je v MIZ v Zalogu. Z delom je zadovoljen, ne pa z zdravjem.

»Še tri do štiri leta bom delal, potem pa le še doma na vrtu, tako za rekreacijo,« nam je dejal, ko smo ga obiskali na domu.

Stanko Hrovatič se je rodil v vasi Dobrni nedaleč od Loke pri Zusmu. V avgustu leta 1946 se je zaposlil v hotelu Evropa v Celju kot pomožni delavec. Zelo vreden, priden in sposoben je bil že v letu 1947 premeščen na delovno mesto skladiščnika in kletarja. Kasneje je uspešno končal šolo za skladiščnika. Ko je bilo mesto ekonoma ukinjeno, je tudi to nalogo prevzel na svoja ramena in jo še danes vzorno opravlja.

Ker je leta 1954 stanoval v hotelu, je v katastrofalni poplavi 6. junija požrtvovalno reševal družbeno premoženje in tako preprečil večjo materialno škodo. Preprečil je tudi požar, ko se je pokvaril oljni gorilnik v kurilnici, ker je poleg svojega rednega dela vzdrževal in

skrbel za vse strojne naprave in instalacije.

Sodeluje v samoupravnih organih in sindikatu. Je član DS in je bil večkrat tudi predsednik. Sodeloval je pri vseh političnih ali delovnih akcijah. Spominja se težkih dni, ko je kolektiv s trudom in slabimi materialnimi pogoji obnavljal kavarno in restavracijske prostore, da bi si zagotovil boljše pogoje za nadaljnje poslovanje.

Zatrtili so nam, da je eden najboljših delavcev v TOZD in vzor marljivosti.

Davorin Sevršek je prav Ljubljčan. Ko je končal štiri razrede realke in trgovsko šolo, se je takoj zaposlil v trgovini. Prva služba po končani vojni mu je bila pri tedanji Naprozi, ko je kot »potujočja« poslovodja vpeljal v delo trgovske delavce v raznih prodajalnah po Ljubljani. V Prehrani je najprej delal na Titovi, kasneje pa na Šmartinski cesti, kjer

se je zaposlil na delovnem mestu skladiščnika pakiranege blaga. Bil je prvi poslovodja diskontne prodaje v Maximarketu in nato na Šmartinski cesti, zadnja leta pa je delal v pakirnici in prazarni. Lani je stopil v zaslužni pokoj.

Pravi, da je bil najbolj zadovoljen tedaj, ko je bilo delo opravljeno, pa četudi je delal v času, ki je presegal redni delovni čas.

Ob vznosu zelenega pohorja ima pri Oplotnici svojo »vencerlijo«, kot pravijo tam mali hišici v vinogradu. Z veseljem obdeluje mali vinograd in nekaj pedit zemlje, pri čemer mu krepko pomaga žena. Zadovoljen je, če ga kdo obišče, da se skupaj z njim sprehodi, mu pokaže to in ono in se naučijo čistega svežega zraka, ki ga v Ljubljani tako primanjkuje.

DAN ŽENA V KOPRU

KOPER, 10. marca — Zvedeli smo, da so Emonke v Koprju svoj praznik 8. mrc praznovale že dan poprej. Zbrale so se v restavraciji »Pri vodnjaku«. Najprej so imele ob 17. uri sestanek, po njem pa majhno zakusko in ples. Bilo je zelo prijetno. Za ples in razvedrilo jim je igral ansambel »Sahara«. Žal je bilo bolj malo plesalcev, zato so se zavrtle kar s kolegicami iz sosednega marketa. Epress service

SPOMINI

PRESKRBA LJUBLJANE

Spomini na delo Prehrane po 1948. letu

Spominjam se sestanka, ki smo ga imeli vsako nedeljo dopoldne v pisarni na Gospodarski cesti. To so bili sestanki s potniki prodajnega oddelka in z vsemi komercialisti, kjer smo obravnavali tekoče probleme. Tov. Nebec je predlagal, da bi pričeli z razširjenim podjetjem in modernizacijo ter novo tehnologijo v trgovini po načinu samopostrežbe. Bili smo zbrani več-

Pričeli smo tudi izdajati svoje grostistične cenike, kar je vzgojiti kader, kakor tudi urediti rekonstrukcijo in odpreti novo trgovino, ki je pričela delati 27. novembra 1957. leta. To je bila prva samopostrežna trgovina v Ljubljani, ki pa nam je dala novega poguma.

Tako smo odprli trgovino v Hrastniku, Zagorju, medtem pa se je k nam priključila tudi samopostrežna trgovina v Kranju, ki je dala pobudo, da smo zgradili še en market v Stražišču, medtem ko je ljudski odbor v Kranju zagotavljal, da nam bo dal na razpolago še en lokal v centru mesta, kar pa se na žalost ni zgodilo.

MLO je videl, da je neobhodno potrebno tudi v Ljubljani zgraditi z ozirom na rastočo rast prebivalstva nove trgovine, ki bi služile za njihovo preskrbo. Zato so se odločili, da zgradimo veliko samopostrežno trgovino supermarket na prostoru ob Domu sindikatov. Pričelo se je z gradnjo te trgovine z vso naglo, seveda brez finančnih sredstev tako s strani podjetja Prehrana kot Mestnega oz. okrajnega ljudskega odbora, vendar to ni nikogar motilo. Pričeli smo leta 1960 graditi to trgovino.

Med gradnjo je bilo sto in sto problemov glede financiranja, tako s strani Prehrane kakor tudi okrajnega ljudskega odbora, nakar je priskočila na pomoč Mestna hranilnica in Ljubljanska kreditna banka.

ca in Ljubljanska kreditna banka. Kavovec, ki je bil zelo iskan artikel v industriji čokolade.

Medtem so se tudi druga podjetja registrirala za zunanjo trgovino, vendar smo imeli veliko prednost. Izšel je zakon o junanji trgovini, ker je v Jugoslaviji nastala zmeda zaradi prevelikega števila zunanjetrogovinskih podjetij. Prirešen je bil sklep, da je v vsaki republiki lahko registrirano samo v eno podjetje. Za nas v Sloveniji je nastal zelo velik problem. Naš kolektiv se je zagrizeno osredotočil, da uspe v tej registraciji, kajti smatrali smo, da je to velikega pomena za nadaljni razvoj. To nam je tudi uspelo.

Tedaj je bil predsednik ministrstva oziroma Komiteja za zunanjo trgovino Sergej Kraigher, ki je pričel z delom v nerazvitem afriškem področju. Tako nas je pozval, da v sodelovanju z zagrebškim podjetjem ki je bil to njegov rajon, sodelujemo in pričnemo z razvojem nerazvitih afriških dežel. In res smo takoj poslali naše uslužbenke v Gvinejo, kjer smo odkupili prve velike količine kave, banan, limon, kokosovih orehov, itd.

Bili smo tako samozavestni, da smo zaključili in javili celotno ladjo nizozemske kompanije, za dobo treh mesecev. To je bila ladja Barbara Browning, ki je pripeljala prvo količino južnega sadja iz afriške dežele. Vse dotlej smo banane uvažali le iz visokorazvitih

srednjeameriških držav. Tako smo postali pionirji v neraz-

Nadalje smo pričeli z razširjenim zunanje trgovine tako v izvozu kot v uvozu in obenem pričeli organizacijo tako imenovane paketne službe, to je preskrbo raznih diplomatskih in ostalih predstavništev v tujini, po zgledu danskih in drugih firm. To je bil za nas nov posel in v začetku zelo težaven, še posebno ker nismo imeli dovolj strokovnega kadra, pa vendar na koncu je tudi to uspelo in se še danes lepo razvija.

Piše: Ivan Pezdir, nekdanji direktor ex Prehrane

Če pomislimo, da je bil začetek zunanje trgovine začet s tremi uslužbenci, ki niso bili nikdar zaposleni v zunanji trgovini ter smo ob velikem entuziazmu nadaljevali začetno delo, kar je danes razvidno, kako se je ta majhni oddelek razvil v samostojno veliko organizacijo.

Rast in investicijska gradnja

Pri odločitvi na prehod dela iz klasične trgovine v novo moderno trgovanje je bilo treba rešiti tudi vprašanje poslovnih zgradb, gradnje novih skladišč, garaž ter stanovanj za neumorne uslužbenke. Tako smo se lotili tudi tega de-

njih skupnih prostorih, seveda z urejenimi sanitarijami.

Vse to pa smo že na koncu preprečili, kajti izkušnje so nam pokazale, da je šlo to predaleč, kajti posamezniki bi izkoriščali to kot svoja stalna bivališča, kar pa ni bilo v interesu podjetja. Seveda takrat kot so bila skladišča zgrajena, so bila za tedanji obseg prevelika in so nekateri celo kritizirali, da je to nesmisel, kar pa se je v kratkem času pokazalo, da je bil sklep pravilen, odnosno za razvoj kakršne je danes še veliko premajhne, saj se je potem še vedno dograjevalo.

Vzporedno s tem, kot sem že omenil zgoraj, smo gradili tudi zasebna stanovanja, kakor tudi zasebne družinske hišice v okviru stanovanjske zadruge. Seveda je velik del in začetek tega financirala Prehrana.

Gradnja luke Koper

Po vsej tej ogromni investiciji smo bili pozvani, da prisločimo na pomoč že k gradnji luke Koper. Bili smo prepričani, da našo zunanjo trgovino lahko uspešno razvijemo le, če bomo imeli na razpolago tudi prostore in skladišča v Luki. Bil je ustanovljen konzorcij, v katerem je bila vodna skupnost Koper, sedaj podjetje Luka Koper, Prehrana, Slovenijales, Žitni silosi v Ljubljani in Empex iz Kopra. Tako se je začelo z razvojem luke Koper, kjer je imela Prehrana velik interes in veliko pobudo, da je pričela Luka Koper obratovati, ki je tedaj še ni bilo. Naročili prvih sto vagonov limon iz Sicilije, ki se morajo dostaviti po morsk poti v luko Koper, ki je bila tedaj še samo za osebni krajevni obalni promet. Prva barka s temi limonami je

sredstev ni bilo. Res je, da je bila dana pomoč s strani Ljubljanske banke, vendar takih sredstev kot jih je predpisoval takratni zakon, ni bilo. Kako je bilo vse to financirano, ne vem in tudi marsikdo ne, lahko rečem samo, da se je zgodil čudež, kajti danes je vse to velikega pomena ne samo za Prehrano, temveč za Ljubljano, če vzamemo širšo Luko Koper tudi za Slovenijo, marsikateremu podjetju pa smo dali vzgled in pogum, da so nas začeli posnemati.

Nastanek kluba upokojencev

Po vsem tem ogromnem delu smo ostareli in postali utrujeni ter dali možnost nadaljnega še večjega razvoja našim mlajšim sodelavcem. Ker pa smo bili navajeni skupnega življenja, saj smo živeli kot družina, smo se pričeli shajati tedensko ob določenih dnevih. V začetku nas je bilo največ 10. Seveda je vse to raslo tako, da nas je bilo že prek 20.

Sklenili smo, da napravimo organiziran klub ter določili članarino v znesku 2,00 din za pokritje raznih obvezil. Tako je to raslo ter vsak, ki je šel v pokoj, je izrazil željo, da bi tudi on sodeloval in se nadalje družil z vsemi svojimi bivšimi kolegi.

Tako je nastal klub, da smo ga organizirali kot samostojno organizacijo v okviru podjetja Prehrane, oziroma Emona, kajti z razširjenosti in priključitvijo bivše Emona Agrokombinat, smo tudi ta klub razširili na njihove upokojence.

Klub je pričel delovati z namenom, da povezuje svoje stare kolege skupaj jim omogočil razna sestajanja ter iz-

30 LET EMONE — 30 LET EMONE — 30 LET EMONE — 30 LET EMONE — 30 LET

pomenilo za takratno obdobje in našo konkurenco revolucijo.

Nadalje smo stali pred problemom poslovnih prostorov, seveda pa je bilo za vse to treba najti finančna sredstva ali denar. Za nas je bil to velik problem in življenjska odločitev, kako preiti s starega načina dela na novi način. Vendar nas to ni motilo. Poudarila se nam je priljubljenost nakupa lokalov od firme Tomos iz Kopra na Titovi 25. Za ta lokal, v kolikor se spominjam, smo plačali okoli 20 milijonov dinarjev, ga prevzeli in takoj začeli obnavljati. Bil je dan nalog, to je bilo septembra 1959, naj odpremo prvo samopostrežno trgovino za 29. november.

Tov. Bregar je vprašal, katerega leta, nakar je dobil nalog, da napiše na izložbeno okno, otvoritev za 29. novembra istega leta.

Pričeli smo takoj z lastno iniciativo in s svojimi delavci rekonstrukcijo lokalov, nabavo vsega inventarja, predvsem pa hladilnikov. Personal je dobila nalog, da takoj na novo poišče in zaposli novo delovno silo. Res se nam je posrečilo dobiti samo pet kvalificiranih trgovskih moči, kar pa je povzročilo na Trgovski zbornici v Ljubljani veliko ogorčenje, češ da prevzemamo njihove kvalificirane kadre, vendar nas to ni motilo.

Ves novi kolektiv, ki je obstojal iz 15, oseb, smo poslali na enomesečno prakso k sodobnemu podjetju »Vračar« Beograd. Res je, da smo z velikim idealizmom uspeli

Trgovina je bila odprta in je začela poslovati 7. 3. 1961 leta. Tudi tu je nastal velik problem za ljudi, saj svojih še nismo imeli. Polovico se izučeni moči smo morali iz Titove 25 preseliti v Cigaletovo ulico. Tudi tu smo imeli velike težave s tedanjo Trgovinsko zbornico. Se posebej pa je nastal problem, ko smo v tej trgovini uvedli tudi oddelek bife — okrepčevalnico s toplimi obroki. Tu so nastopili gostinci, da to ne spada v trgovino, vendar smo šli preko tega. Trgovina je bila na razpolago potrošnikom tudi ob nedeljah in praznikih dopoldne, ker je bil izredno velik naval v tem času. Tako so se razvijale nadaljne samopostrežne trgovine in uredil načrt prvotno zastavljeni plan.

Zunanja trgovina in priključitve

Z delom zunanje trgovine smo se pričeli ukvarjati že v letu 1953, ko smo uvažali razne dišave, ki jih tedaj še ni bilo na trziscu ter polenovko, za kar smo bili takrat edini v Jugoslaviji. Seveda je to idejo prevzela tudi ostala konkurenca. Ker pa je bilo še vedno pomanjkanje sladkorja, smo pričeli uvažati tudi saharin iz Češke v kristalu, ki nam ga je v tablete predelala sedanja Krka.

Seveda je bilo vse to premalo, zato smo uvažali tudi saharin v tabletah. Potem smo se razširili tudi na razne organizacije tako, da smo izvažali razne škrobe, glukoze in druge artikole, da smo uvozili ka-

vitih deželah. Bilo je veliko problemov, veliko rizika, a kljub temu nas to ni motilo. Tako smo v Gvineji, to je v mestu Konakry, organizirali prvo predstavništvo, ki je potem usklajevalo delo med nami in Gvinejo.

Ko smo postali znani in natančni ter solidni, je prišla ponudba iz republike Mali, da v njihovi deželi zgradimo podoban market, kot je naš v Cigaletovi. Republika Mali je nameravala tak market zgraditi v mestu Bamacu in je poslal svojo delegacijo na razgovore v Ljubljano, seveda s posredovanjem Komiteja za zunanjo trgovino v Beogradu.

Mi smo ta posel prevzeli ter v roku enega leta je bil market zgrajen z vso opremo, našimi uslužbenci, ki so bili tedaj že strokovnjaki, so ga resnično usposobili v najkrajšem možnem času.

Tudi prve zaloge blaga smo poslali iz Ljubljane. Vse to pa je bilo dogovorjeno, da se plača z izvozom blaga, to je iz Malije, in sicer arašidov in arašidovih pogač. Nastal je problem zaradi cene arašidov in pogač, ki ga je rešil Komitej za zunanjo trgovino s tem, da je razliko v ceni med našim oljem in pogačami pokrival iz svojega fonda. Nastala je razlika, v kolikor se spominjam, okoli 100 milijonov. Komitej za zunanjo trgovino, ki se je med tem časom reformiral v Sekretariat za zunanjo trgovino, posle je prevzel pokojni Boris Kraigher, ki je nastali problem izplačila razlike prevzel na sebe in dal nalog za izplačilo razlike. Seveda smo se mi oddahnil.

ja in pričeli z gradnjo poslovnih stavb v Kersnikovi ulici. Na tem prostoru so bile nekdanje garaže in je bilo povezano z našim glavnim skladiščem in z upravnimi prostori na Gospodarski cesti. Z velikimi težavami smo zgradili stavbo, ki je bila za tiste čase in za tisti delokrog zelo velika. Pred očmi pa smo imeli razvoj in smo varovali vse prostore.

Zato ker ob otvoritvi še nismo zasedli vseh prostorov, so nam hoteli vseliti druge interese. Ker pa smo se zavredali, da bi bilo napačno, če bi jih izpustili iz rok, smo na hitro okupirali nezasedene prostore s tem, da smo jih uporabili kot skladišče embalaže. Tako smo ohranili prepotreben prostor za nadaljnji razvoj, obenem pa smo morali že graditi skladišča, ker so obstoječa postajala premajhna. Poleg tega se je prostor, kjer so bile garaže, začel rušiti, skladišče na Masarykovi pa nam je železnica odpovedala ter nas sodnijsko in z vsemi njihovimi argumenti prisilila k izselitvi.

Zato smo začeli z gradnjo skladiščinskih prostorov in garaž na Šmartinski cesti, kjer še danes obstojajo. Zgradili smo veliko blagovno skladišče, skladišče za embalažo, garažo in mehanično delavnico ter majhni upravni prostor, ki naj bi služil za administracijo v skladiščih in obenem za odmor in počitek delavcev, kjer bi imeli na razpolago dopoldansko malico ter delavce in šoferje, ki bi se pozno vračali s svojega dela in lahko prenočevali v gor-

prispela, za kar obstoja tudi dokumentacija — fotografija. Nadalje smo uvozili 400 vagonov riža iz Egipta ter smo od brodarja zahtevali, da ga dostavi v luko Koper. Ker pa tedaj še ni bilo skladišč, smo ta riž razložili v garažah Slavnik v Kopru, nekaj pa tudi na prostem in pokrili s ceradami.

Pri tem je pričela sodelovati tudi Splošna plovba Piran, kakor tudi špediter Interevropa. Zato smo tudi s Splošno plovbo prvi organizirali prevoz 100 ton kave iz Gvineje, ki jo je pripeljal povsem majhen brod, kakor se mi dozdeda, da je bil to prvi brod Splošne plovbe pod imenom Krpan.

Tako se je pričelo z gradnjo luke Koper. Pričetek gradnje prvega pomola in seveda poleg pomola tudi skladišča. Prehrana je bila poleg žitnih silosov Ljubljane, ki je pospravila prvo skladišče v Luko Koper za svoje potrebe seveda s tem, da ga izkorišča tudi Luka. Vse južno sadje je prihajalo, predvsem banane v Koper, kjer so se vskladiščevale. Tako je na ta način Luka Koper danes skoraj edina v Jugoslaviji, pripravljena za organiziran sprejem južnega sadja. Tako se je Luka Koper razvijala naprej.

Poleg tega smo z ozirom na velike potrebe in velik razmah in razvoj podjetja še posebej zgradili predstavništvo v Beogradu, ki nam še danes služi, takrat je bilo preveliko, sedaj pa je veliko premajhno. Seveda so bile to velike investicije, finančnih

lete. Podjetje Emona je imele razumevanje do te akcije in je z vso svojo voljo in možnostmi priskočilo na pomoč z rani dodatki in podporami z namenom, da uslužbenec, ko preneha s svojim rednim delom, ni osamljen in še vedno vidi, da podjetje za njega skrbi in da ga ne smatrajo odpisanim, kar se vidi tudi iz zavzetosti vseh teh upokojencev, saj se skoraj vsak uslužbenec, ki je upokojen, zgleda v klubu ter se prijavlja v željo, da še naprej ostane zvest pripadnik podjetja.

Zato je klub s pomočjo podjetja organiziral svojo pisarno, ki redno spremlja vsa dogajanja. Nudi pomoč v obliki združevanja, zabave, podpore raznih nasvetov itd.

Prepričani smo, da bodo tudi mlajši oziroma zanamci upoštevali naše začetno delo, ki smo ga prispevali za procvit podjetja, ne da bi pomislili na svojo lagodnost, kajti imeli smo pred očmi samo nesebično in požrtvovalno delo, tako, da omogočimo mlajšim in zanamcem temelj za njihov nadaljnji razvoj.

Pridne Emonke, ki solijo, umivajo in negujejo kraški pršut

OBISK V LOKVI NA KRASU

PRŠUT ZORI V BURJI

LOKEV, marca — Obratovodja pršutarne Lokve pri Lipici na Krasu, Janez Grošelj, je pravi Dolenjec, jeznorit, natančen, predvsem pa dober človek in delavec, ki od svojih sodelavcev in prišlekov — transporterjev, zahteva vsaj pol toliko delovne prizadevnosti in natančnosti kot od samega sebe. Kot dober gospodar se zaveda, da ima letos na skrbi nad 50.000 kosov pršutov, več sto budžol, pancet in drugih kosov, ki se stiskajo v daleč preteznih prostorih v Lokvi in drugod pri kmetih kooperantih po Krasu, zato je dvakrat skrben in natančen. Če mu ob vsem tem uide kaka ostrejša beseda, posebej ko vidi, da nekateri nimajo pravega srca za delo, niti ni nič čudnega. To samo za uvod in šoferjem za uho, naj skrbno pazijo, kako je treba nalogati pršut, da ne bodo prišli navzkriž z mojstrom Grošljem (To seveda le, če bodo prebrali te vrstice!)

Ukrojena šunka

V pršutarni Lokve je zaposlenih 21 delavk in delavcev, med njimi osem žensk, največ domačink in domačinov, ki povprečno zaslužijo po 3.400 din na mesec. Medtem ko je pršutarna lani dala na trg 46 tisoč pršutov, jih bo leto precej nad 50 tisoč, in sicer s pomočjo kooperantov. Tretjina pršutov pride iz naše farne v Ihanu, drugi dve pa iz posestva Bjelje, iz Vojvodine in od drugod. Ko gredo izbrane in pripravljene šunke skozi razsoljevalnico v Lokvi, jih ukroje v posebnih modelih kot se reče, potem pa jih spričo preskromnega prostora oddajajo v sušenje kmetom kooperantom po Krasu od bližnje Lokve do Križa, Sempulje, Tomaja, Godjne in Krepele. Skozi kmete gre okoli 35 tisoč pršutov.

Pršutarna Lokve da letno na trg 180 ton pancete (na zraku sušena prvovrstna slanina), 30 ton budžole, 55 ton pršuta Lipica (pršut brez kosti), pri čemer gre za najboljše kose prašičevega stegna in 50 ton pršuta, ki v povprečju tehtajo po 5,60 kg.

Problemi in težave: Pršutarna Lokve ima predvsem premalo prostora, zato suši lahko le 15.000 kosov pr-

šutov hkrati, in še to zelo na tesnem, druge pa daje v »rejo« h kooperantom. Da bi bila stiska še večja, jim zadnje čase grdo nagaja še vreme, ki se je tudi na Krasu povsem izneverilo. Burja je skoraj ni več, pojavlja se celo megla, oblaki se spuste nizko nad zemljo, dež je prepogosten obiskovalec in z njim previsoka vlaga, zato so klima naprave v pršutarni neprekinjeno v teku. Kadar je suh zrak in burja, je zorenje pršutov neprimerno hitreje in boljše, skratka manj težav je.

Kar zadeva konkurenco, je najmočnejša s strani občinskega inšpektorja, ki grozi, da bo prepovedal sušenje pršutov pri zasebnikih, ki ne izpolnjujejo vseh pogojev, kot so poseben ločen vhod v sušilnico, maksimalni varnostni in higienski pogoji

Janez Grošelj

ter podobno. V resnici pa gre za novo »občinsko« pršutarno, ki se po časopisih reklamira enkrat s sto tisoč pršutov letno, drugič s štirideset in podobno različno, kar nihče ne jemlje resno, pač pa je žalostno, da občinsko politiko krojijo nekoliko preveč po domače. Bo lje bi bilo, ko bi se pogovarili s TOZD MIZ, kot upravitelcem pršutarne Lokve.

Podvojene zmogljivosti

Perspektivni srednjeročni program predvideva, da bo pršutarna Lokve v letih 79-80 doživela renesanso, to je povečavo hladilnih in sušilnih prostorov za še enkrat toliko, kot jih premore zdaj. Zadnji čas. Če prihodnje leto bo konec sodelovanja s kooperanti, če ne bodo svojih sušilnic priredili na občinske sanitarne zahteve, za katerimi, kot že rečeno, stoji domača pršutar-

ska konkurenca, ki ima bolj velike želje in oči kot dejanske možnosti.

Leta 72 je pršutarna Lokve dala na trg 27.000 kosov pršutov, budžole pa 138 ton, medtem ko bo letos pršutov še enkrat toliko.

Prva faza zorenja pršutov traja od septembra do marca. Proces obdelave šunk je naslednji: umivanje, soljenje, obdelovanje, mazanje, čiščenje, prešanje, sušenje, pakiranje itd. Skratka dovolj natančnega in skrbnega dela. Najboljši so pujski, ki imajo nekaj nad sto kilogramov (zadnja stegna), ki jih najprej krojijo v modelih, obdelava v posebno obliko, ki je najprimernejša za soljenje in sušenje.

Proces soljenja, ki poberi iz mesa vlago, traja približno pet tednov, nato gre meso v prvo sušenje. To traja tri tedne, nakar gredo pršuti h kooperantom v finalno sušenje.

Medtem pršut še dodatno premažejo z zaščitno zmesjo masla in začimb, nakar gre v sušilnico. Tu je potrebna regulacija temperature in vlage, posebej kadar so neugodni vremenski pogoji. Temperatura ne sme pasti pod 0 stopinj in se ne sme dvigniti nad 25 stopinj Celzija.

Dim in brinje

Na željo kupcev nekatere pršute obdelajo tudi z dimom oziroma nekoliko okadijo, in sicer s pomočjo trdega lesa in brinja, ki daje pršutu še posebno svojstvo, drugačen videz in okus.

Naši kooperanti oziroma kmetje, ki od 68. leta sodelujejo s pršutarno Lokve, so se razvili iz enega do današnjih osem. Vsak ima sušilnico s prostorom od tisoč do šest tisoč kosov.

70 odst. pršutov prodamo na domačem, 30 na tujem trgu. Povpraševanje po tej delikatesi je zmeraj večje v ZR Nemčiji in Italiji. Doma ga prodamo največ ob morju.

Pršutarna Lokve kot obrat MIZ tesno sodeluje z njo. Ob razširjenem programu računa na lastno moderno delikatesno trgovino v vasi Lokve, medtem ko so prvi zavrtki vakuumsko pakirane pršute po 10 dkg že na trgu. Pokusite ga, Emonin pršut iz Lokve, ne bo vam žal!

E-služba za informacije

Kakor vsako leto bo tudi letos, tokrat enajstletni, pohod po poteh partizanske Ljubljane, ki je dala velik delež k osvoboditvi vse domovine.

PO POTEH PARTIZANSKE LJUBLJANE

Pozivamo vse mladinke in mladince Emone, da se letos, ko praznujemo 85. letnico rojstva maršala Tita, 40-letnico njegovega prihoda na čelo Komunistične partije, 40-letnico ustanovnega kongresa Komunistične partije Slovenije in 30-letnico obstoja in rasti Emone, da se

7. maja 1977 udeležite pohoda po poteh partizanske Ljubljane in s tem dokažete, da je naš korak, korak po poteh našega partizanskega mesta, tudi korak naprej v utrjevanju naše zavesti o potrebi zaščite sadov naše revolucije.

Prijavite se v svojih osnovnih organizacijah ZSM, ki naj pošljejo prijave tov. Miri Težak, referentki za šport in rekreacijo, Ljubljana, Kersnikova 2, kjer bodo dobili podrobna navodila in svilene nalepke za na majice.

HRENOVKE BOLJŠE KOT NAJBOLJŠI PRŠUT

Zimske kuverte debelejšje od poletnih — Kraška burja suši pršut

Lokev, 4. marec — V pršutarni v Lokvi na Krasu, obratu mesne industrije Zalog, kjer zori in se oblikuje priznani kraški pršut, h kateremu se tako zelo prilije in poda kraški teran, ki ima tu svojo domovinsko pravico, smo se pogovarjali z delavci pršutarne, ki negujejo pršute in budžole, da dobe prav tisto obliko, barvo in okus, kot jo morajo imeti. Dušana Mevlja smo zmotili ko je vlagal budžole v sušilnico.

»Sem domačin iz Lokve, v pršutarni delam že peto leto. Dela sem se pričel tako, da mi gre kar dobro od rok. Največ sem zaposlen pri soljenju in vezanju pršutov »Lipice« in budjol. To je sicer lažje delo kot metanje in obešanje pršutov, zahteva pa več ročne spretnosti. Katerikrat, ko obešamo pršut, da se suši, ga dnevno premečemo tudi nad tisoč kosov, kar je več kot 7 ton, saj tehta kos tudi nad sedem kilogramov. Na takšen dan sem še za TRIM, samo da ga raje gledam na TV.

Nevenka Kozlovič je doma iz dobrih 5 km oddaljene Divače, od kjer se vozi s svojim fičkom. Pri Emoni dela enajsto leto. Od lani je tudi predsednik sindikata. Potožila je sicer, da ji delo po tej plati še ne gre od rok tako kot bi moralo iti, a so jo kolegice hitro potolažile, da je vsak začetek pač težak in da ji bodo že pomagale.

Nevenka je s sodelavkami prala pršute. Delo je bilo sicer malo težje kot ponavadi. Zmanjkalo je toka, zato je bila voda hladna. Sedem delavk je tega dne opralo nad 1500 pršutov. Sveže in že nasoljene po pranju osuše, obešijo za 2 do 3 dni v rahel dim, popopravo in nato obešijo v zračne sušilnice, kjer pršut zori 6 do 7 mesecev.

»Pozimi, ko je naša sezona, zaslužim več kot poleti. Sedaj je tudi več dela ko pripravljam pršute. Povprečno zaslužim okoli 2700 din na mesec. Delo je sicer raznoliko in se pogosto menja, le kolegici Rozi Mlač in Marija Grmek sta »specializirani« za razkladanje tovarnjakov.

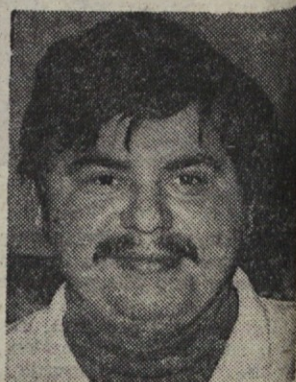
Ker smo bili tik pred praznikom dneva žensk, smo jo še pobarali, kako in kje bo

do ženske v tem obratu praznovala, je dejala: »Prav tako kot ostale ženske v MIZ, saj smo njihove — nageljčke in čestitke pa nam bodo poslali iz Ljubljane.«

Jože Jankovič je na veliko mizo, prevlečeno z nerjavečo pločevino, natresel velik kup mletega popra in z njim obilno popraševal rahlo okajene, toda še nezrele pršute.

»Poper gre v nos in je treba čihat,« je potegnil po kraševski. »Poprmo zato, da je pršut zaščiten. Sicer pa sem se ga že navadil, saj delam tu že enajst let. Lažje robcček je treba imeti vedno pri roki.«

Pri tem delu mu je priskočil na pomoč kolega Stanko Mevlja, ki je povedal, da je

Dušan Mevlja

v pršutarni že petnajsto leto, medtem je bil le pri vojakih.

Oba sta domačina iz Lokve in trdita, da jima je hrenovka in govedina ljubša, okusnejša od pršuta. Ko smo ju vprašali, če jima je tudi voda bolj všeč kot teran, sta se samo veselo nasmejala — rekla pa nista nič.

Kar prijetno je bilo gledati nepregledne vrste visečih pršutov in budjol ter kraške slanine, nekatere še povsem sveže, druge pa že zrele in primerne za narezek.

Sicer pa so se nam domačini potožili, da je prave kraške burje vedno manj. Bojda se že tudi ljubljanska megla privleče do Krasa. Za pravilno zorenje pršuta si želijo suho in vetrovno vreme, saj le pod takimi pogoji lahko dajo na trg izdelek, ki uživa sloves in kakršnega si potrošniki želijo.

E-PRESS-SERVICE

Da bo pršut res kvaliteten, ga je treba redno pregledovati in negovati.

POGOZDOVALNA AKCIJA NA KRUMPERKU

OJ, LE ŠUMI GOZD ZELENI...

Šolarji iz Doba pri Domžalah pogozdujejo gozdove na Krumperku pri Domžalah — v enem tednu 18.350 novih smrečic — uspešno sodelovanje Emonine TOZD s šolo

Krumperk, 18. marca — Temeljna organizacija združenega dela Poljedelstvo-govedoreja v Domžalah ima v svojem sestavu tudi bivše posestvo Krumperk, na katerem so leta 1961 pričeli krčiti gozdove. Tako so nastale zaplate jas — vseh skupaj okoli 50 hektarov med lepimi gozdovi v okolici krumperskega gradu.

V TOZD so se odločili, da bodo posekane površine ponovno pogozdili.

Letos imajo namen pogozditi 5 hektarov. V ta namen bodo porabili denar, ki jim ostane od izkoriščanja gozdov in je namenjen prav za razširjeno reprodukcijo.

Z osnovno šolo v Dobu pri Domžalah — ravnateljico Majdo Nikolič in mentorico Zofijo Rugelj, ki ima na skrbi tudi fakultativno gospodinjstvo, so se domenili, da bodo v akciji pogozdovanja sodelovali učenci njihove šole. Predvsem naj bo sodelovanje v tej akciji priznanje boljšim učencem starejših letnikov šestega, sedmega in osmega razreda.

Omenimo naj, da je domžalska TOZD Emone že pred

leti izvedla podobno akcijo prav s šolo v Dobu.

Strokovno sta vodila akcijo pogozdovanja inženir Edvin Mekinda, tehnolog za gozdarstvo in gozdar Franc Zihnerl, ki je pri Emoni že peto leto.

Mlade šolarje-gozdarje smo obiskali pri njihovem delu v gozdu, streljaj od gradu Krumperk. Na delu je bilo devet skupin — trojk, ki so v lepem sončnem vremenu vneto sadili mlade dveletne smrečice po navodilih gozdarja Franca.

Z vrstico so zaznamovali ravno linijo in v razdalji 1,40 metra izkopali jamico in globoko 20 cm vanjo posadili smrečico.

Med mladimi šolarji ni bilo nikogar, ki bi se skušal izmakniti delu. Kar tekmovali so med seboj in priganjali drug drugega.

S ponosom so nam povedali, da so danes posadili 2650 mladih sadik-smrek, za katere je Emona odštela 6.625 dinarjev drevosneci v Mengšu.

Za vsako sadiko dobe mladi pogozdovalci 0,60 dinarja, denar pa so namenili, kot so povedali, za skupen izlet ob koncu leta.

V tednu dni so mladi šolarji posadili kar 18.350 sadik. Vreme jim je bilo zelo naklonjeno, zato upajo, da se bo večji del sadik dobro prijel.

Ob toliki zagnanosti so se po štirih urah dela dodobra utrudili, zato jim je toliko bolj prijala malica, ki so jo pripeljali. Dobro zabeljena fišolova solata s trdo kuhanimi jajčki in sadni sok za žejo.

Prijazni gozdar Franc nam je povedal, da gre ponavadi v izgubo okoli 10 do 15 odstotkov sadik. Nekaj jih zamori podrast, nekaj pa uniči srnjad.

Pet let bo treba še obkosevati nasade, po osmih letih pa ni več bojazni in mlada smreka bo počasi rasla in se vzpenjala proti nebu.

Jozica Ferenčak iz 8. a razreda: »V moji skupini sta delala še Maks Zalaznik in Darinka Nemec, oba iz iste ga razreda kot jaz. V treh dneh je naša skupina posadila 1200 sadik. Delo ni bilo preveč težko, a smo si ravno le podajali med seboj. Čez nekaj časa se bomo vrnili v gozd, da pogledamo,

kaj smo naredili in kako bo uspevalo. Veste, da nas zanima.«

Vodja skupine Franci Miš iz 8. b razreda, je dejal: »Danes je moja skupina posadila 400 smrečic. Rovnico sem ves čas vihtel jaz.« Tudi njega zanima, kako bo uspelo njihovo delo. Prišel bo pogledat, saj je doma v neposredni bližini.

Kako prizadevni so mladi iz šole v Dobu, nam je povedala tudi ravnateljica Majda Nikoličeva, ki je skupaj z Emonci pomagala izvesti to delovno akcijo. Pravi, da ima to dvakratni vzgojni učinek. Prvič delo in drugič zaslužek, ki ga bodo dobili mladi šolarji in je namenjen poučnemu izletu mladih, obenem pa razbremenjuje starše. Zadržila nam je tudi, da učni uspeh v šoli ne bo zaradi tega nič trpel, saj so se šolarji zavezali, da bodo iz gubljenega časa nadomestili s pridnejšim učenjem.

Vsekakor je takšno sodelovanje delovne organizacije in šole hvaležno in posnemanja vredno.

ZVONE GJURIN

Hranilno-kreditna služba Emona je uspešno zaključila poslovno leto 1976. Zbrala je novih 8,2 milijona vlog, tako da znaša stanje hranilnih vlog 31. 12. 1976 36 milijonov dinarjev. Vloge so se povečale za dobrih 29. odst. v primerjavi s stanjem 1. 1. 1976.

Naši interni banki smo plasirali povprečno 29,5 milijonov din sredstev za pokrivanje materialnih potreb dela za naše TOZD. Maksimalni znesek, ki smo ga plasirali interni banki je znašal 37 milijonov din, minimalni pa 22,5 milijonov din.

Vloge so naraščale v osmih mesecih, le aprila, junija, julija in decembra so nekoliko vpadle.

POROČILO HKS

Naša hranilna služba je pomagala našim kmetom kooperantom pri njihovih investicijah za povečanje proizvodnje hrane. Tako je HKS služba plasirala za te namene kmetom (773 po številu) nekaj nad 27 milijonov din kreditov. Od tega v letu 1976 5,5 milijonov din. Pomagali smo tudi kmetom na Kozjanskem in v Posočju, ki so bili prizadeti od potresa. Dali smo jim 435 tisoč din v obliki ugodnih posojil. Kmetom kooperantom pomagamo predvsem za gradnjo hlevov za krave in mlado živino ter za vzrejo piščancev in za nakup metijskih strojev. Naši kooperaciji smo ponudili tudi kratkoročni kredit z ugodnejšimi obrestmi, ki ga potrebujejo za obratovanje.

Za 1977 leto smo načrtovali, da bomo povečali hranilne vloge za okoli 7 milijonov din, to je za 19 odstotkov. Predvidoma bodo vloge znašale a dan 31. 12. 1977 43 milijonov din.

Naši interni banki bomo plasirali za 15 odst. večja denarna sredstva. Oročili ji bomo 30 milijonov dinarjev za dobo 5 let z 10,5 odst. obrestno mero.

Kmetom kooperantom bomo plasirali okoli 7,7 milijona din kreditov.

Hranilno-kreditna služba bo nadaljevala s delom tako kot doslej. Poslovanje bo uredila po določbah novega zakona o temeljnih bančnega in kreditnega sistema.

Našim vlagateljem priporočamo, da imajo zaupanje do te naš službe in da varčujejo v naši hranilnici.

HKS služba se mora v 1977. letu še bolj utrditi, pridobiti si mora še nove člane in povečati vloge. Vedeti moramo, da s prihranjenim denarjem pomagamo sebi oz. povečujemo našo kupno moč, na drugi strani pa zbiramo denarna sredstva za razširitev materialne osnove dela podjetja Emona.

PIŠČANCI ZA TUNIS

Zunanja trgovina Emone, sektor A, je s tunizijskim partnerjem sklenila pogodbo za izvoz enodnevni piščancev in valilnih jajc. Emona TOZD ZT se je tako obvezala, da bo od proizvajalca »Koka« Varazdin do konca leta 1977 mesečno izvozila cca 130.000 enodnevni piščancev, tedensko pa približno 30.000 valilnih jajc.

Podoben izvoz je sektor A realiziral že na zapadno tržišče (Avstrija in Holandija), vendar predstavlja plasma valilnih jajc in enodnevni piščancev na afriško tržišče novost v zunanji trgovini Emone.

Posebnost izvoza v Tunis je tudi v načinu transporta, saj le-tega organiziramo s charterskimi in direktnimi — rednimi zračnimi mostovi. Specifičnost posla namreč terja letalski prevoz.

V zunanji trgovini Emone načrtujemo, da bomo s tunizijskim kupcem po končani enoletni pogodbi podpisali nov sporazum za naslednje petletno obdobje. Nedvomno gre za pomemben uspeh in lepo sodelovanje s prijateljsko afriško deželo.

T. ZIDAN

Solarji iz Doba pri Domžalah v akciji

POROČILO IZ TOZD POLJEDELSTVO-GOVEDOREJA

MESO, MLEKO IN KRUH

TOZD Poljedelstvo-Govedoreja je ena od 24 TOZD OZD Emona Ljubljana. Sestavljena je iz 13 organizacijskih enot, ki so na področju petih občin in dvajsetih krajevnih skupnosti. Sedanje organizacijske enote so nastale v letih 1945—1948. Zemljišča s katerimi gospodarimo so bila delno last SLP, delno pa so pridobljena z arondacijami, zakupi in okup. Posedstva, tako so se imele prvo in drugo arondacijske enote, so bila ustanovljena z namenom, da bi s sočasnim agrarnimi ukrepi pridelovali osnovne surovine za ljudsko prehrano. S tem namenom je MLO Ljubljana ustanovil leta 1947 Po-

sestvo Pšata — sedaj

● OE PSATA. Ta naj bi oskrbovala mesto Ljubljana z mlekom in zelenjavo. Površine, ki smo jih dobili so bile v večini nerodovitne. Potrebna so bila obsežna agromelioracijska dela, da smo dosegli rodovitnost tal. Na teh površinah moramo redno opravljati nekatera melioracijska dela, sicer se nam površine zamočvirajo in tako nam občutno pada rodovitnost.

● Posedstvo VODICE, sedaj OE Vodice je ustanovila leta 1946 Zadruga zveza Ljubljane. Ustanovljeno je bilo z namenom, da bo proizvajalo mleko in sadje. Površine, ki so bile sprva pridobljene

z nacionalizacijo in odkupi smo kasneje povečevali s kreditnimi relativnih gozdnih površin.

● Posedstvo Zadobrova — OE ZADOBROVA — je nastalo z nacionalizacijo zemlje. Leta 1948 je bil zgrajen hlev za 80 glav goveje živine. Leta 1951 je Zadruga zveza Slovenije ustanovila »Državno posestvo Zadobrova«. Arondacija zemljišč je potekala še leta 1957 in 1958. Posedstvo je imelo nalogo proizvajati mleko in zelenjavo za mesto Ljubljana.

● Posedstvo Krumperk — OE KRUMPERK je nastalo z nacionalizacijo grajske zemlje in deloma pridobljene tu-

di na podlagi zemljiškega maksimuma. To zemljo je do delila občina Domžale leta 1957 takratnemu Selekojskemu posestvu Črnelo. Po adaptaciji obstoječega hleva so pričeli s prvimi poskusi pitanja mladega pitane goveda tipa baby beef. Kasneje se je to pitanje razširilo na Črnelo in v Smledniku.

● Posedstvo Dolsko — OE DOLSKO. Do leta 1950 je bilo posestvo pod upravo rudnika Zagorja, do leta 1957 je spadalo pod posestvo Panovič, do 1961 pa pod farmo bekonoj Ihan. Na posestvu so proizvajali mleko, sadje in zelenjavo. Pod pokroviteljstvo Glavne zadrugne zveze je bila zgrajena farma

za 80.000 rac. Ta proizvodnja je trajala do leta 1963. Zgrajeni so bili tudi hlevi za molznice in prašiče. Vse te hleve je prevzelo podjetje Perutina Zalog. Na tej OE imamo sedaj le topolove plantaže.

OE SMLEDNIK: je bila ustanovljena leta 1964 kot Državno posestvo Smlednik. Proizvodnja na tem posestvu je bila poljedeljsko govedorejska. Leta 1962 je bila zgrajena farma za pitanje mlade pitane govedi s kapaciteto 6000 stojišč. Poljedeljske površine te enote je prevzela OE Vodice, OE Smlednik pa so ostali zgolj hlevi za pitanje.

● OE MENGES: začetki te enote so bili takoj po osvojitvi. Proizvodnja na tem področju je bila poljedeljsko-živilnoredijska. Sprva je bilo v sklopu tega posestva precej starih adaptiranih hlevov za krave molznice. Na območju te enote je bil zgrajen tudi

molznice na Češeniku pri Dobu. Z leti je to zastarelo. Krave smo preselili v novozgrajene hleve v Vodica, hleve pa uporabili kot skladišče. Na tej enoti je sedaj izključno poljedeljska proizvodnja. Obsega površine Komende, Črnela in Mengša.

● OE MORAVČE: zemlja je bila pridobljena na enak način kot na že omenjenih zemljiščih. Prvotni namen je bil pridelovati na teh površinah jagodičevje in sadje. Kasneje so pridelovali seno in žito, ter pitali mlado pitano govedo. Površine so se sčasoma zamočvirile, zato jih izkoriščamo le s pašo charolais goveda in pridelovanjem sena.

● OE LOGATEC: posestvo obsega površine v Logatcu in v Kališah. Ustanovila ga je Poslovna zveza Rakek, kasneje pa ga je prevzela Kmetijska poslovna zveza Ljubljana. 1949 so bili zgra-

Nadaljevanje na 8. str.

SLABI TURISTIČNI OBETI

LJUBLJANA, 27. marca — Če smo lani gostili v Jugoslaviji 20 odst. manj tujih turistov, kot smo načrtovali jih bomo letos še 20 odst. manj kot lani. Glavni vzrok so previsoke cene v aranžmaji, še posebej pa v izvenpazniški ponudbi, saj so naravnost oduševljivi, meni Davorin Ferligoj, direktor naše turistične agencije Globtour.

Spanija je za letos naprimer že razprodana. Tako Nemci kot Angleži se, vsaj kar zadeva aranžmajske goste, raje odločajo za to bližnjo in bistveno cenejšo turistično deželo, ki jim zna nuditi še vse kaj več kot zgolj posteljo, sonce in morje.

SPANIJA JE CENEJŠA

Po mnenju Davorina Ferligoja bo letos v agencijskih režijah, sodeč po knjiženju gostov, prišlo v Jugoslavijo na počitnice 15 do 20 odst. manj zahodnih Nemcev in kar 50 odst. manj Britancev. Tudi v Švici kaže knjiženje za nas zelo klavirno sliko. Zakaj v penzijski ponudbi je letos Jugoslavija za 30 do 40 odst. dražja kot Španija in za 10 do 20 odst. dražja kot sosednja Italija.

Zmotno je mnenje, da to

dokaj črno sliko oziroma napoved za letošnjo turistično sezono lahko popravi bistveno večji prihod individualnih turistov, ki predstavljajo pri nas okoli 65 odst. vseh gostov, ker bodo hoteli kljub temu ostati napol zasedeni oziroma zelo slabo izkoriščeni tudi v glavni turistični sezoni. In to je najbolj boleč primanjkljaj, ki ga z ničemer ni moč nadomestiti.

V Italiji dobi človek liter vina za tisoč lir, v Španiji pa še ceneje, medtem ko skromno kosilo: krožnik makaronov ali okusno pečeno (in nepostanega) krompirja z mesom in skledo prvovrstne solate (ne s tremi hotelskimi pereški na treh krožnikih!) stane pičle tri tisoč starih din. Pri nas v hotelu vina skoraj ne dobiš pod 7 do 8 tisočakov za buteljko, kosila v katerikoli gostilni zunaj pa pod pet tisočakov (vsaj poleti ob morju) ne boš našel.

»Hotelirje smo prosili, naj ne gredo letos s cenami na vzgor, temveč navzdol, če hočejo, da bo kaj gostov. Naleteli smo na gluha ušesa. Pri nas mislimo, da je tuji gost dolžan, da plača ne samo uslugo, temveč da je dolžan plačati tudi našo organizacijsko nesposobnost, pre

kratka odplačila, mrtvo sezono in še kaj, če hoče, da je lahko pri nas, meni Davorin Ferligoj, ko se jezi na našo neposlovnost in nekorenčnost, ki nam obeta, da bomo letos doživeli katastrofalno slabo turistično sezono v primerjavi s prejšnjimi.

Globtour je lani pripeljal v Jugoslavijo okoli 200.000 tujih turistov, načrtoval jih je pa 240.000. Letos jih naj bi torej pripeljal kakih 160.000.

PRESLANI JADRAN

Knjiženje za počitnice v Jugoslaviji je tačas v ZR Nemčiji nekoliko boljše kot pred mesecem dni, vendar še zmeraj precej porazno. Zakaj? Če gre nemška tričlanska družina za 14 dni v Romunijo in Bolgarijo na dopust za 970 DM, v Španijo za 1.450 DM, mora za Jugoslavijo odšteti 2.100 DM. Gre že raje v Španijo ali celo v Tunis za nižjo ceno, pa še sonce tam bolj zanesljivo sije, kot pri nas, kakor Nemci letos reklamirajo na široko.

Globtour ima v Jugoslaviji letos zakupljenih 25.000 postelj.

E-PRESS SERVICE

NOVA MLADA POTA

Ljubljana, 10. marca — Danes so se sestali delegati mladinskih osnovnih organizacij Emone in na ustanovnem sestanku oblikovali koordinacijsko konferenco OO ZSM Emone ter izvolili predsedstvo konferencie.

Ze dolgo je bila prisotna potreba po usklajevanju dela vseh osnovnih organizacij mladine v Emoni. Ni zgolj naključje, da se je mladina odločila za reorganizacijo prav v letu, ko praznuje Emona 30-letnico obstoja in v letu, ko skupno proslavlja mo 35. rojstni dan tovariša Tita in 40-letnico njegovega prihoda na čelo komunistične partije oziroma zveze komunistov ter 40-letnico ustanovnega kongresa komunistične partije Slovenije.

V predsedstvo koordinacijske komisije so mladi izvolili: Franca Mrčuna iz TOZD Maloprodaje, Darjo Rapeta, TOZD Inženiring, Matejo Gostinčar, TOZD Mesna industrija Zalog, Miladina Milanoviča, TOZD hotel Slon, Mojco Zaberl, TOZD Globtour, Milana Domenigo, TOZD Trgovina na veliko, Toneta Panceta, TOZD Supermarket Ljubljana in Drago Vrhunc, TOZD Zunanja trgovina.

Z večino glasov je bila za predsednika predsedstva ZSM izvoljena Neva Satler iz Supermarketa v Ljubljani, za sekretarja pa Jure Križnar iz TOZD Trgovina na veliko.

Dušan Kink, predsednik predsedstva konference sindikata, ki je bil navzoč na ustanovnem sestanku mladih, je prisotnim mladincem na kratko orisal delovanje konference sindikata, saj je nje delovanje podobno konferenci mladih. Ob tej priliki jim je iz bogatih izkušenj nakazal smernice delovanja pri izvajanju njihovega akcijskega programa. Prav v tem jubilejnem letu imajo mladi

Neva Satler, predsednica KO OO ZSM Emona

neštete možnosti na vseh področjih dela, tako da bodo ob letu lahko zabeležili pomembne uspehe tako v družbenoekonomskih odnosih, izobraževanju, kulturi, športu in rekreaciji kot pri delu splošne ljudske obrambe, družbeni samozasčiti, organiziranosti, kadrovskih vprašanj in svojem razvoju.

E-press service

EMONSKI PLES V BERNARDINU

Osmi mesec je minil, odkar Bernardin uspešno posluje — v zadovoljstvo nas vseh, ki smo zaposleni v Emoni. Zato ni slučaj, da so delavci tega kolektiva organizirali emonski ples kot prvo prireditev v okviru proslav ob praznovanju 30-letnice Emone, temveč so se »bernardinici«, ki so mlad kolektiv, tega lotili z namenom, da se zblizajo in seznanijo z ostalimi Emonci in ne nazadnje tudi zato, da Emonce pogostijo, razvedrijo in da ti spoznajo svojega hotelskega lepota.

Prireditve se je pričela v recepciji hotela, kjer so bili gostje — bilo jih je preko dvesto — vabljeni na cocktail ob zvokih ansambla Stjepana Mihaljinca. Po končanem cocktailu so se gostje zbrali v bili prijetno presenečeni, da so lahko v svoji sredi pozdravili tovariša Staneta Dolanca.

Po okusni večerji je orkester z melodijo »Bernardin« (pred leti priljubljeno popevko, ki jo je prepeval Pat Boone) — in ki je sedaj postala skoraj že himna Bernardina, otvoril ples.

V kratkem duhovitem in prijetnem programu je nastopila tudi priljubljena Nela Eržanišnik in goste razvedrila s svojimi šalami, mnogimi tudi na račun Emone in Bernardina. Pevka Elvira Voča je zapela nekaj priljubljenih melodij ter ustvarila veselo vzdušje, posebej ko je dala mikrofonu gostom, da so preizkušali svoje pevske sposobnosti.

V veselem razpoloženju je ples trajal pozno v noč in zadnji gostje so se kot običajno razšli šele v zgodnjih jutranjih urah.

MATIJA KAFOL

HVALA ZA STANOVANJE

Iskrečno in toplo se zahvaljujem za dodelitev stanovanja sodelavcem TOZD Zunanja trgovina. Hvala vsem, ki so mi pomagali z razumevanjem; v poslovnem življenju pa največ uspehov vsem iz srca želim hvala.

IVANKA MATOZ

NOV TRGOVSKI CENTER EMONE

V Kopru že leta nastaja vedno večje stanovanjsko — mestno naselje v Semedeli, ki po številu sedaj že daleč presega 10.000 prebivalcev in je tako ena največjih krajevnih skupnosti v občini in tudi v mejah Slovenije.

Ceprav so bile prve urbanistično-gradbene osnove v Semedelskem naselju predvsem stanovanjskega značaja, so današnje razvojne potrebe narekovale, da je treba čimprej kompletirati to vitalno največje naselje tudi z vsemi infrastrukturnimi objekti, med drugim tudi solidno in moderno oskrbo prebivalstva z živili in vsemi drugimi potrebščinami splošne potrošnje.

Pristojne občinske službe so za trgovski center, ambulantno, postajo milice in pošto rezervirale »ZA GRADOM« (zahodni del Semedelskega naselja) okoli 10.000 m² površin, ki pa naj bi po zadnjem načrtu stal tudi trgovski center.

Spričo razmer, ki vladajo na Obali in drugih trgovskih

organizacijah, ki jim še do danes ni uspela večkrat pripravljena integracija, te razdobljene, pragmatično lahko usmerjene organizacije in v njih prevladujoča ozko vidnost določenih vplivnih forumov niso sposobne prevzeti te investicije, in je po dolgi in neuspešni prizadevanjih končno IS SO Koper s sodelovanjem z družbenopolitičnimi forumi prišel do spoznanja, da je edini potencialno usposobljeni investitor za izgradnjo potrebnega trgovskega centra EMONA Ljubljana, kot organizacija, ki lahko rešuje vse osnovne potrebe prebivalstva v takih naseljih.

Da je odgovorna javnost v Kopru prišla do tega spoznanja, je bilo treba ljudem v TOZD Trgovski obrat Koper zastaviti dosti prepričljivih dokazov, da so le-take organizacije kot je EMONA, ki ima v celoti izpopolnjeno tehnologijo, organizacijo dela trgovine itd., zmožna realizirati takšen obširni program investicije, ki znaša okvirno po

današnjih predvidevanjih ca. 3,5 milijard S dinarjev.

Ta trgovski center naj bi bil zgrajen do decembra 1978. leta, z gradbenimi deli namestimo začeti v septembru tega leta. Do tega kratkega roka bo treba pohiteti z vsemi predpripravami in z vso gradbeno-tehnično dokumentacijo, ki bo zaradi večjega trgovskega centra dokaj zahtevna.

Predvidevamo, da bi v tem trgovskem centru zaposlili okoli 50 delavcev. Na osnovi opravljenih okvirnih analiz, število sedanjega prebivalstva, strukture tega (mlajše in vitalno prebivalstvo), hitre gradnje novih stanovanjskih blokov proti zahodu — Zuesterni, lahko stvarno računamo na cca 5 milijard S dinarjev letnega prometa.

Z realizacijo tega programa bo TOZD Trgovski obrat Koper ponovno dokazal upravičenost te investicije, kot jo je že z gradnjo Marketa v Plavjah, naši organizaciji kot celoti pa dal še večji ugled.

Nadaljevanje s 7. strani

jeni 3 hlevi za govejo živino, ki ga je klavnica Emona uporabljala za skladiščenje kupljene govedi.

Iz navedenih samostojnih posestev in zadrug je leta 1959 nastal Agrokombinat Ljubljana. V njegovem okviru so bili polagoma ustanovljeni 4 specializirani obrati, predhodniki našega TOZD in sicer: Poljedelstvo, Pitano govedo, Mleko in Obrat za vzrejo telet. Leta 1966 so se govedorejski obrati združili v obrat Govedoreja. Ker je poljedeljski obrat realiziral večino svoje proizvodnje preko govedorejskega obrata sta se obrata združila v Obrat Poljedelstvo-Govedoreja. V letu 1971 pa se je temu obratu priključil še obrat Gozdarstvo.

Tako ima TOZD Poljedelstvo-Govedoreja danes sledeče organizacijske enote s sledečimi dejavnostmi:

OE Pšata: proizvodnja mleka in poljedeljska proizvodnja

OE Vodice: proizvodnja

mleka in poljedeljska proizvodnja

OE Zadobrova: Proizvodnja mlade plemenske živine za obnovo črede na mlečnih farmah

OE Smlednik: pitanje mlade govedi

OE Mengeš: Poljedeljska proizvodnja

OE Moravče: Vzreja telet CH na paši, travniška proizvodnja, pitanje govedi

OE Logatec: Vzreja telet CH na paši, travniška proizvodnja, pitanje govedi

OE Krumperek: Pitanje in vzreja CH telic na paši

OE Mehanizacija: Skrbi za vzdrževanje osnovnih sredstev in popravila

OE Dolsko: Topolove plan-taje

OE Gozdarstvo: Nega in izkoriščanje gozdov

OE Žaga: Razrez hlodovine

OE Uprava TOZD

TOZD zaposluje 286 delavcev, letno pa proizvaja naslednje količine kmetijskih proizvodov:

Na 1804 ha njiv pridelal:

1385 ton pšenice za trg, 525 ton ječmena za trg, 242 ton ovska za trg, 96 ton rži za trg, 156 ton prosa za trg, 20.460 ton silažne koruze za

Franc Zihel, ki skrbi za Emonine gozdove

krmo na TOZD, 1.764 ton kornuznih storžev za krmo na TOZD, 1.450 ton slame za krmo na TOZD, 500 ton detelj za krmo na TOZD.

Na 571 ha travnikov in pašnikov pa 1.050 ton sena in

2.645 ton travne silaže za krmo na TOZD, 350 ha topolovih plantaž — sečnja se bo pričela 1980 leta, 1000 ha gozdov — letni posek 1900 m³ brutto lesne mase.

Od 1031 krav namolženo letno 4.495.000 litrov mleka za trg in vzredimo 1045 ton telet v teži 75.000 kg in prevedemo 275 kom MZ v krave, 2000 kom pitamo in prodamo mlade govede v teži 960.000 kg za trg.

144 krav pasme charolais da letno 100 kom telet v teži 24.000 kg in prevedemo 25 kom MZ v CH krave

Vrednost osnovnih sredstev s katerimi upravlja naša TOZD nanaša: zemljišča za gospodarske namene: 197.167.133,20, gozdovi in dolgoletni nasadi: 13.700.945,00 zgradbe: 49.855.683,38; stroji in oprema: 11.347.906,15, osnovna živina in krave: 10.154.075,15 Skupaj: 282.225.742,88

PROBLEMI

Da smo si ustvarili tako vrednost osnovnih sredstev

smo najemali v letih osnovanja obratov bančne kredite od katerih se plačujemo odplačila in obresti, ki znašajo letno skupaj 6.450 din. Od tega znašajo obresti 2.000 din letno, kar je za TOZD velika obremenitev. Problem poljedeljske proizvodnje TOZD je ta, da prideluje na 2/3 površin koruzo, ki daje manj dohodka kot ostali tržni proizvodi.

To krmo uporabljamo za proizvodnjo mleka in mesa, ki je že leta nazaj nerentabilen vsled nenehne nesorazmerne rasti cen reprodukcijekega materiala napram prodajni ceni mesa in mleka. Vsled tega naša TOZD vsako leto zaključuje svoje poslovanje z negativnim finančnim rezultatom.

Večkrat smo že razmišljali o ukinitvi proizvodnje mleka, vendar nam naša etika ne dovoljuje, da bi prikrajšali naše najmlajše za eno redkih tako popolnih hranil. Iz leta v leto upamo, da bo dobilo mleko ceno, ki jo glede na pomembnost in ljudski prehrani zasluži.

Prav enak problem je pri proizvodnji mesa, kjer proizvajamo seno in silažo v visoki kvalitete beljakovine, ki so neobhodno potrebne za rast in vzrejo človeškega organizma, ki pa tudi nimajo svoje vrednosti primerne cene. Poseben problem je delovna sila, ki jo moramo pri vzgajati pravičen odnos do dela in do proizvajalnih sredstev.

Poleg vseh teh problemov pa imajo še velik vpliv na našo proizvodnjo vremenske razmere. Suše ali deževje ne zmanjšujejo samo pridelkov in preprečujejo pravočasno setev ali spravilo pridelkov, ampak povzročajo tudi večjo porabo delovnega časa, kar tudi podražuje proizvodnjo.

Z ozirom na navedena dejstva se čutimo prizadeti v enakopravnem položaju pri ustvarjanju celotnega dohodka kot proizvajalci napram drugim dejavnostim, ki oblikujejo cene svojih proizvodov na stroškovnega principa.

Direktor TOZD, FRANCE PETERLIN, DIPL. ING. AGR.